

51/42

Տ Ե Տ Բ Լ Կ

Հ Ա Մ Լ Ա Ռ Օ Տ Ե Ի Ի

Ի Մ Լ Ա Ս Տ Ն Ա Խ Ո Ն Ի Ա Ն Ի Ի Ի :

Արարեալ Հողելից և Իմաստուն Վարդապետին Յօհաննիսի Երդնկացւոյ, որ և ստի Շարժորեցի . սակս քրանչեբարունեսա արարչադորձուենցն Ա. Ե. և յաղաղութունց երկնից, շարժման լուսաւորաց, կարգի տարերաց եղանակաց ասբւոյ, և այլոց իրաց բնականաց . ՚ի խնդրոյ զուարթումիս պատանւոյն Վաղթանկաց կրասեբ որդւոյ Հաշակաւոր Իշխանին Հայոց՝ Ոմէկայ . Յամի տեառն 1284 . Ի՛ւ ՚ի թռնականութե Հայոց, չլի :

Տարգրեալ ՚ի Հայրապետութե՝ Լուսանկար Մօրն մեզոյ՝ Աբդ. Գ. ահմէ Էջմիածնի՝ ՏՆ՝ ԼՈՒԿԱՍՈՒ Սրբազնաթա ԿԹղկոսի Ա՛թ Հայոց :

Հրահանու՛մ Աբդ. Աթոսոյն Էջմիածնի Տայրազոյն Կու՛նիբակի և Հիւսիսացիս կրօնման եղեալ աղգիս Հայոց՝ Առաքելաշաւիղ Առաջնորդի Սահնասնեցի Երկայնաբարակ Արղուեց Իշխան ազնեոյ ՏՆ՝ Յովնէփոյ Արրապան Աբբ. Եղիսի, և Հիմնադրի նոր Կախիճեանու և Գրիգորուպօլու Քաղաքացն Հայոց :

Բրբեմէ՛ս և շտի՛ս՝ ՚ի Հնրէլիս՝ ՚ի Մարտոս Բնալիւս ԱԷ՛ շտկանաթ և Բարեւոյապարթ Հայնաղեկեց Կատարալու՛թէն :

Յամի ՏՆ՝ 1792 . Գեկտեմբերի 17 .

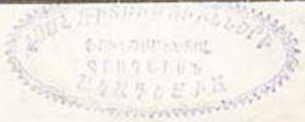
՚Ի տպարանի նորին Բարձր Սրբազնութեան .

Ընդ Հովանեաւ Երկնահոնդէտ Սբ Խաչ Աւանիցն,
որ ՚ի Կարն

Ն Ա Ս Ի Զ Ե Ի Ա Ն .

1042

A / 950

Յառաջանալիս աս Բարեգործ Ընկերացուք :

Ահա սիկ մատուցանեմ իմաստասունչ մանկանցրդ հայկազունեաց՝ զերկս վաստակոց՝ Աշխատասէր Սրբ Արքայականն մերոյ՝ Արքաներէոյն Յօհաննիսի Արղնկացւոյ, որ և կոչի Շորձորիցի :

Արք՝ եթէ իցին 'ի ձեզ սիրահարուիք ծանօթու թէց զբուժե երկնային կամարածե և խորանանման ձգմանն՝ ըստ դաւթաց, և շրջանաց նորին, կտրէք այսու զիւրաւ լինիլ հասու : Իբրև զբանալի՝ մեծազին զան ձուց՝ նախ զառ ունելով 'ի ձեռին : Բանալ զայն զարմն նազորձ և զհրաշակերտ զգուռն՝ մտանել 'ի նա քննու թիւ, և սքանչացեալ ընդ՝ անձուռելի զործս արարչին, բարբառել ըստ յօբաց, ո՞րար զմեծամեծս և զան քննինս և զհրաշակերտս՝ որոց ոչ զոյ թիւ : Ահապա համարձակիլ մտանել յայլ մեծագոյն և զերասպանձ զի տու թիս՝ Աճայնոյ իրողութեց : Ահ մի և ս իրել զկուրու թի տղխու թե, ոնչ 'ի բնէ անախ են բարք՝ անու սու մասէր ազգիս մերոյ : յաղազս որոյ և ետիքեալ զաս նիւթ միշտ առաջի նմ՝ ազգաց :

Ահ զի՝ վայելուչք են մարդոյ ուսմունք : քանզի նո վաւ ունիմք մեք զծանօթութի ճշմարտութ, և 'ի ձեռն նր ստանամք զուսուճորութի մտաց : որով կարողանայ մտացն մեր տեսութի վերանալ առ սքանչելի յոյսն : և իրախոյս բարձել ազտղակիլ թէ՛՝ ոնչ զի մեծ են զործք քո նր : և թէ՛ լի են երկինք և երկիր փնօր քո : Աւստի՝ ախորժմամբ հաճեցաք տպագրուիլ 'ի յոյս ընծայել զսա, և

և նուիրել Հայկազունեացդ, որդ զձեռամբացի ձգմամբ՝
 ուղղապէս առաջնորդող ճանաչման՝ ակզան իրաց, ըզ
 կարգի, զշաղկապի, զներդործուեց, և զգոխմանի: Արդ
 օգտակար պատգմ՝ յարմէ քաղել ունիք, է մակացուին
 զսկզբանց և արմատոց ամ՝ զոյիցս՝ թ ճնամիք անհաշտե
 լիք և բարեկամք անքակտելիք՝ կարգեցեալ և կացուցել
 չորից տարեբացս, զյօղու՛ածայ աշխարհի, զընթացից
 լուսաւորաց երկնայնոց զերևութից օգտկանաց, զզանա
 գան կենդանեաց, շուտոց և տեսակոց նոցին մանաւան
 գասէս գոտաքինութեցն զանհամեմատ դիզելու է, և
 զմուրութեցն ամենաքատ զարբութէ որ է վախճանն ամ
 ուսմանց. զի զխնաստասիրութիւն խոհումն մահու՛ որ
 ասացն, ան՛ւնեաց. Վանգի՛ բնաւից իմաստից նպա
 տակն է՝ զպանծալի առաքինութիւն՝ ի մարդն համբարել
 և զմուրութիւնն արեւատախիլցմամբ մահացուցանել. հա
 նելով զպատուակունն յանարդէն՝ ըստ մարդարէին և
 բնմիայ, և անարդեալ զչարն ստուծե՛ն՝ ընտրելով զբա
 ըին ճշմարտութեան՝ ըստ ետպեաց:

Վրդ՝ մինչ պսակս հանճար մարդկային հարստա
 նոց գիտութիւն ճշմարտութե՛ն, յայնժամ՝ ծնանի յայսմ
 նէ ներքին բաւականութիւն: Արդի՛ ամ՝ ճշմարտութի՛
 ինքն ըստ ինքեան է դիզելիւ լծի՛ն անպատմելի. և ըստ
 տախիլ իմաստնոյն է նշոյլ մանջենաւոր լուսոյն, և հայե
 ի անարատ՝ այ ազլեցուեն, և պատկեր առատուեն ի
 իւրեմն պսուհետե անխնջ պարագմամբ յընթերցումն
 սորա՛ և ՚ի սորին սակի եղեալսն, զճանրաբնա՛նութիւն
 մարմնոյ՝ և զբազմահոգութի մտաց ՚ի բաց լեցուք. զի լոյս
 իմաստիցն՝ առաւելլապիս վայլիցի ՚ի միտս մեր, և զթե
 թեւացեալքս վերացուցէ առ անեզր քաղցրութիւն այ. զի
 նա է որ ձգի ՚ի ծաղաց միջև և ՚ի ծաղս՝ օգտակար առող
 ջութիւն և դարմանէ զամենայն քաղցրութիւն:

Որև ՚ի հարցանիլն մեր ՚ի յօտար ազգաց՝ թէ առ
 ի՛նչ ծնեալ իցեմք արդեօք յաշխարհիս, կարողանայ
 ցեմք ըստ անաքսամիսէսի պատասխանել թէ՛ ծնեալ
 եմք

եմք առ նկատել զարեզակն, զլուսին, զաստեղս և զերկինս: Այլ յայնս ևս ոչ կալ և մնալ որպէս կապեալ և ստարանդեալ, այլ վերացուցանել զմիտս մեր անդր ևս, և մտնել 'ի ներքին կողմն վարագուրին՝ ուր գլուխն մեր քս եմուտ, և զհամարձակութիւն մեզ շնորհեաց 'ի մուտս սրբութեանց արեամբն իւրով, նորոգելով մեզ ճանապարհ նորոգ 'ի ձեռն մարմնոյն իւրոյ՝ ըստ առաքելոյ, սքանչացեալ ընդ պատրաստեալ վայելչութիւնսն՝ զիմաստութիւնն ընդ առաքինութեան՝ իբրև զսկի ընդ սարգիսն՝ սքանչելապէս հիւսողաց, արժանանալք համարձակապէս բարբառիլ՝ ընդ 'ի յերրորդ յերկինս յաիշտակիոյն պողոսի թէ՛ այսուհետև ոչ բարձրութիւն և ոչ խորութիւն և ոչ այլ ինչ արարած կարէ մեկնել զմեզ 'ի սիրոյ անախնոյ, որ 'ի քս յն 'ի նր մեր:

Ասան որպէ՛ և մեր փոյթ յանձին կալեալ ջնամք 'ի յողուտ պատուելի ազգիդ մերոյ, և ցանկամք միշտ զայնպիսի գրեանս տպել 'ի նորակառոյց տպարանի մերում՝ որք 'ը Աքց և յԱրսնելի Արդապետացն մերոյ իցեն շարագրեցեալք: որք իսկապէս լին լուսով զիտութեան, և պայծառ անարատ հաւատով և յազեցուցիլք անգործելապէս՝ քաղցելոյ մտաց: Յորոց զմանս մինչև ցայժմ տպագրութիւն՝ յոսկիւնաճոյլ աշտանակ լուսատուութեան՝ Սիրելի Ազգիդ մերոյ՝ բարձրացուցար, և զայլս բազումս հանդերձել եմք տերամք 'ի լոյս ածել: Օղբս 'ի յընթեհնուին. և յօգտիլն ձեր 'ի նոյունց՝ արասջիք յիշման արժանի:

Օներգեւեալ ոգի՛ Յովեղ անարգեմ
 Արք Արդեմիոյոսո՛ իոյմնոյ հեմեմոյ
 ուոյ՝ Արջանալեմն սերբոյոյ: որ է՛ Բնի:
 Սիւթան՝ լուսալեւոյ Սք Վասնոյն Սիւթ
 նախելի, և աշակերտ՝ Հոգիւրոյ Հայրապետ
 որն Սեւեմի Սիւթի, անունը Ըննացող 'ե
 պայծառութի՛ Սերեւե Ազգիդ Եմոյ:

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ԶԵՂԻՆԱԿՆ

Յաղագս երկնային շարժանն նուստս Յօհաննէսի երչւնիոյնց
 ոյ շարժութեւլ յիմաստնոց Բանից . ՚ի Եւրոպայ Բարեգոշու Եւ Եր
 ՚ի շաղագրոյ պարանոյն պարոն Աղլիանիոյ :

Ամենայն որ՝ որ զբան որ է ճնունդ սննորմին մտաց,
 զբոլ ՚ի քարտիզի կամիցի զբոշմել . պարտի և
 գնորին պատճառն՝ յանդիման կացուցանել . Անդի վեր
 ջին ժամանակին ճըննդոց մարդկան՝ յօժարուի և սէր
 խնդրողի բանին, և աշխատանք տուողի խնդրոյն, մի ծած
 կեցի ՚ի բանասիրաց և յաշխատասէր անշանց . Օ ի
 կարօտքն բանի՝ իբրև զերկիր ծարաւուտ՝ զցօղ քաղց
 բուժեանն երկինի խնդրեցեն . և ապա սարսաւորքն բա
 ՚ի իբրև զամլ ընդունակ ցօղոյ՝ զառեալն յանսահման
 ծովէ իմաստից և ՚ի զեսոց հասմանէ , յաղագս ծուլու
 թեան մի արգելցին .

Բստորում և ես նուստս Յօհաննէս եղբնկացեցի
 աշակերտ Հոգեւրից Հօրն և Ալլ Արդապետին Աւր
 դանայ սարսաւոր նր զբոց բանի . ՚ի թվին չգ. պատահ
 եաց զալ ՚ի կողմնս անապահ թագաւորութեանս
 աշխարհիս վրաց, ՚ի հռչակաւոր և ՚ի մեծ ՚ի մայրաքա
 ղոքն ՚ի Տփլիս, փոյտակարան կոչեցեալ ՚ի գիրս պատ
 մողաց . Այ՛հ հանդիպեցաւ խօսիլ մեզ բանս քարոզուի
 ՚ի դուռն եկեղեցւոյն՝ մեծապատիւ և խոհեմամիտ և
 մեծ իշխան հայոց՝ պարոն Քարիմաւինին . Օ որ շինել
 էր անասէր և բարի հոգի հայր նորա պարոն Ամէ կն .

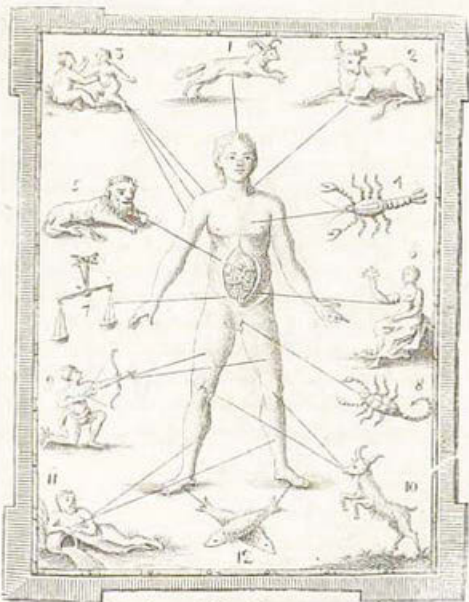
Այ՛հ էր խօսեցեալ բանն՝ յաղագս երկնային շարժ
 մանն . Ասան որոյ՝ ակորթելի եղև զուարթամիտ պա
 տանւոյն Աղլիանկայ . որ էր որդի կրտսեր՝ հռչակա
 ւոր անուան պարոն Ամէ կայ . Այ՛հ մայրենի ազգաւ թոռն
 մեծի

Մեծի իշխանին Տալալայ՝ ան Խաչենայ. որդի մօր բարեպաշտի, որ էր քնի օրինօքն զարգարեալ Հոգի, և 'ի իրն զէր յորդորող զորդի

Պախնդրեաց 'ի մէնջ յաղագս երկնի և նորին շարժմանն Յոր հարկեալ յորդորեաց զտկարու թիւ մեր, և մեծագո Վսլիսկոպօսն Տէր Հօհան. յայնու՛ն կան զարմից. և բարե սահմիկ հարց ծնունդ. Ար և շարժեալ 'ի սիրոյ և 'ի յուսոյ ինդրողաց, և ակն առեալ 'ի սրտու՛նց շնորհաշուք Տեառն՝ և 'ի գերապատիւ եկեղեցւոյ զլիոյն, 'ի նրբաշաւիղ և 'ի կորովամիտ բանից նր հարցն զարդասպետաց մերոց. և յիմաստախոհ արանց պարզեալ զրեցի համառօտ բանիւ և աշխարհական խօսիւք ին զիւրօւ հասկանալի լինելոյ ընթերցողաց:

Ի՛րդ՝ որ գրեք յաղագս օգտի զսահաւ աշխատու թիւնս մեր. գրեսձիք և զայս նախագրու թիւնս, և բզ բանս յիշատակի անուան ինդրողաց՝ և զբողի սորին. գրեալ լիձիք և զուք 'ի զիրն կենաց: Այ՛ն որ ծուլանայ և թողու զսա, ոչ լինի առանց պատժոց. իբր յոլով աշխատու թեանց՝ զիւր սահաւն զին տալ ոչ կամեցող լեալ:

Եւ քաղաք՝ յիս սրանձարն՝ սարազբա հան-
 յոր աշտորակք՝ կենդանակերպք՝ երկատաանն:
 Ուր են եօթնից՝ մարտիացրն կայս ըան-
 ՚ի մաաննն՝ աղուն հանուխ՝ ըզվարդոջ եայն:

Յազագոս երբնեց ինչ ասնի ինչ երբնեք, և ո՞րդէս իմաստութի
յանգոյնց եղին հրահանանն աստուծոյ: Ա

ԱՐԱՐԻՉՆ ԲԱՏՈՒՐԾ՝ ԻՄԲԱՏՈՒ

Թեամբ և զօրութիւն արար զաշխարհ ամենայն
զերևելի. Ա՛՛՛՛՛ երևի զօրութիւն նորա՝ զի յոչնչէ ա-
րար զամ արարածս. և տեսանի իմաստութիւնն՝ զի
գեղեցիկ արուեստիւ՛ յօրինեաց զերկինս և զերկիր:

Չորս նիւթ արար անձ ՚ի պէտս շինութեան աշ-
խարհի՝ շուր՝ և հողմ՝. ջուր՝ և հող. Սաքա՛ ըսկրդ-
բունք և արմատք են ամ գոյիցս. և են հակառակ միմ-
եանց. իսկ սլլ արարածքս՝ ծայրք և ծնունդք ՚ի սոց նէ
յառաջ եկեալ՝ և խառնեալ լի միմեանս, յորմէ ստեղ-
ծան եղականքս, բոյսք և կենդանիք. Ա՛՛՛՛՛ պիտոյ էր այս
չօրք տարեքս. զի առանց հողոյ ոչ լինէր թանձր մար-
մին, և ոչ առանց ջրոյ՝ շաղգումն և միաւորութիւնն, և
առանց օդոյ՝ որէ հողմն, շարժումն ոչ լինէր, և ոչ
առանց հրոյ՝ զոյն և երևումն. Ասան որոյ՝ ստեղծ զամ
գգաւի և նիւթական եղեալքս ՚ի հողոյ, և դաշարացոյց
ջրոյն. ետ շարժումն ՚ի յօդոյն. և երևումն և գոյն ՚ի
հրոյն. Ա՛՛՛՛՛ այս է զօր ասէ մեծ մարգարէն Սոփսէս. իսկ
ըզբանէ արար անձ զերկինս և զերկիր. Օ՛՛ ի երկինքն՝ եր-
կու իբր է, հօ՛՛ր՝ և օդ. Ա՛՛՛՛՛ երկիրս՝ երկու իբր է. հող
և ջուր.

Ա՛լ յորժամ՝ սակզԷ՛ զպս չորք տարեբքս, արու՛.
 հաս իմաստու լծեանն նյ հրեւեցաւ՝ ՚ի ստեղծուածն իւր.
 Օ՛ի հոգն՝ ծանր էր՝ զնեքրի վայրն հառ. և ջուրն՝ ՚ի վի՛.
 հոգնն զեանեկեցաւ, և օղն որ լծե լծե էր քան զջուրն,
 ՚ի վերայ ջրոյն կայացաւ. Ա՛լ հուրն որ առաւել լծե լծե
 էր քան զօղն, ՚ի վերայ քան զնա սահմանեցաւ. վասն
 զն՝ յոգն զիծու լծիւն ջրոյ կայ. Ա՛լ քեզ օրինակ բանի.
 լծե առնուս աւաղ՝ և ջուր. և ձէ լծ, և արկանես յաման
 մի խեցեղէն, ս՛ւաղն՝ յատակն նստի. ջուրն ՚ի վերայ
 զայ. և ձէ լծն՝ ՚ի վերայ քան զջուրն, և խեցեղէն ամանն՝
 զամենայնն՝ ՚ի նեքրոյ իւր ունի. Մտ պսս՝ նմանու լծնս
 և չորք տարեբքս դասեցան. Հուրն՝ զի լծե լծե էր բնուի
 և շարժումն՝ ՚ի վեր ունի, գնդաձև շրջադասեաց զայլ
 երեք տարեբքն. Ա՛լ զի հոգնն ՚ի նեքրոյ անցեալ՝ փշեաց
 փեռեկեաց ՚ի վեց կողմն. ՚ի վեր և՛ ՚ի վայր և՛ ՚ի շորս
 կողմն երկրի, զհեռ հրեղէն երկնի ձեացաւ. և հոգնն
 կորդեցաւ՝ ՚ի ծոց նորա որպէս յաման արկեալ. Ա՛լ եր
 կիրս՝ որ է հոգն և ջուրն, ՚ի միջոցի երկնից կառուցաւ.

Մտ պսս է հրեղէն երկնքն՝ զոր արար նձ յառա
 ջին աւուր արարչու լծեանն. որ բաժանեցաւ յերկու
 կիսաղուեղ. Օ՛ի որպէս ՚ի վերայ երկրի կամարաձև է և
 բարբ, նոյնպէս է և ՚ի նեքրոյ երկրի. Քանզի հեռի է
 յերկրէս ՚ի վեց կողմանէ. ՚ի վերայ երկրի՝ որպէս տեսա
 նես զմիջոցս զպս, որ ՚ի վեր է երկնքն յերկրէս. Արն
 պէս և պս չափովն՝ ՚ի նեքրոյ երկրի, նեքրն փորուածն
 և ծոցն. Մտ յսպէս բնդ արեւելս և բնդ արեւմուտս, և՛ ՚ի
 հիւսիս և՛ ՚ի հարաւ. հեռի է երկնք յերկրէ.

Յաւագիւն երկրորդ երկնայն, և շրջագայութեան նորին լինելու է: Ի՛նչ

Արդ՝ առաջին երկին՝ հրեղէնն է, որ ասացաւ. զոր երկինք՝ հաստատութիւնն է, զոր արար անձ յերկրորդ անուր արարչութեանն. Օ՛ր ասաց անձ եղիցի հաստատութիւն՝ ՚ի մէջ ջրոցդ, և եղիցի մեկնիլ ՚ի մէջ ջրոցդ և ջուրց. և եղև այնպէս: Օ՛ր ջուրն՝ զերեսս երկրի ծածկեալ ունէր. շրամանաւն այ՛ ՚ի մէջ ջրոցն եմուտ օդն որ է հողմն. և վերացոյց զկէս ջրոցն ՚ի վեր՝ կամաբաձև որպէս խորան, և այսպէս օդն և ջուրն որ ՚ի վերոյ օդոյն, կոչեցաւ հաստատութիւն: Ա՛ւ է այս երկրորդ երկինք՝ ՚ի յօդոյ և ՚ի ջրոյ. ՚ի ներքոյ առաջին և վերին երկնիցն. որ է հրեղէն:

Ա՛ւ է երրորդ երկին օդեղէն, յորում են արեգակն և լուսին և աստեղքն, և երկինք կոչին զիրք. ՚ի սա այնմ արար զլուսաւորս և եղ զնոսա ՚ի հաստատութեանց:

Ա՛ւ այս երեք երկինքս՝ հեռի են ՚ի միմեանց. զի որպէս օդն՝ յորում լուսաւորքն հեռի են յերկրէս, նոյնպէս ջրեղէն կամորն հեռի է յօդոյն: Այսպէս և հրեղէն երկինն, հեռի է ՚ի ջրոյն:

Ա՛ւ այս երեք երկինքս անգաղսր շուրջ գան՝ զերկրաւս: Հրեղէն երկնից շուրջ գալն՝ անտեսանելի է աչաց. և անթոճեղի համարոյ, և անչափելի ՚ի սա այս երկինս՝ որ աչաց երևի շուրջ գալն. և լուսաւորքդ անտեսի. աստի իմացաք զվերինն: Ա՛ւ է անհաւանապիթոճի քեզ, թէ ո՞րպէս ջուրն դադարի ՚ի վերոյ օդոյն և ՚ի շուրջ գալն ո՞րպէս ՚ի վայր ոչ հոսի: Քեզ քրիստոս որ հաւատաս՝ զամպն տես: զի ամպն՝ ՚ի ծովէ և ՚ի դե. տոց առնու զջուրն, և վերանայ. և սձէ անձրև ՚ի վերոյ երկրի. և թէ պէտ ջրովն ծանրացեալ է. այլ՝ առնու և վերանայ զջուրն և հողմք՝ ՚ի ներքոյ անցեալ՝ առել զնանրնդ:

ընդ երկինս . և ոչ թափի 'ի վայր ջուրն . այլ կայ ամե-
նազօր հրամանաւն նյ ծրարեալ յօդս : Ա՛լ ըստ ակնար-
կու թեանն նյ, ա՛ ճրե է ուր և կամի : Այնպէս և ջրե-
ղէն երկինքն որ է 'ի նեբբոյ հրեղինին , և վերոյ օդոյս ,
շուրջ գոյ անդադար ուղ զնն :

Յառա՞գո՞ երբի՞, Ըէ՞ ո՞րդէ՞ շուրջ Գաւն՝ երբնե՞՛ երկրս հասարս .
որան իայ, և երկնն իշո շարժի : Գ

Ասեն իմաստունքն վասն երկրի, թէ որպէս զսկու-
տեղ է . և այլք՝ թէ բոլոր որպէս զդունդ է : Ա՛լ
երկինքն պատեալ է զերկիրս, և երկիրս 'ի մէջ կայ : Ա՛րկ-
նից հողմն՝ որ 'ի նեբբոյ երկրի կայ, 'ի վեր վիչ է և ոչ թո-
ղու որ 'ի վայր գնաց երկիրս և իւր բնական ծանրու ին՝
ոչ թողու որ 'ի վեր շարժի . և այսպէս՝ հաստատուն
կայ 'ի միջոցին :

Ա՛լ են 'ի մէջ երկրի հրոյ երակք, և է ջրոյ երակք
և կայ քամոյ երակք : Ա՛լ զի երկիրս ծանր է և 'ի վայր
հակէ . և հողմն 'ի վեր մղէ , ջուրն որ 'ի միջոցին է, մղի
ընդ հողն և յիւրս կապի . և լինի օալպատակ, և խտա-
նայ՝ և անդի երկրային մարմնս : Վտեղի ուր հրոյն ե-
րակքն կան . ջուրն սաք գայ 'ի վեր . և ուր քամոյն ե-
րակն կայ՝ թէ հնչէ քամին 'ի նեբբոյ երկրի, տեղեք որ
նօսք լինի՝ յերեսք ելանէ՝ և շարժ լինի հրամանաւն նյ,
յորժամ՝ կամենայ խրատել զմեզ :

Ա՛լ այսպէս՝ երկինքն իւր արագ շրջապայու թնն ,
ոչ թողու զերկիրս որ 'ի նեբբին կիսադունդն իջանէ :
Ա՛լ զի երկիրս ծանր է, և ջուրք ծովուն 'ի վերայ երկրի
է, նա հողոյն և ջրոյն ծանրութիւնն ոչ թողու որ 'ի
վեր տանի : Ա՛լ հողմն որ 'ի նեբբոյ կայ՝ ոչ թողու 'ի
վայր գնալ :

Ա՛լ թէ օրինակ ինդրես , թէ ո՞րպէս կայ երկիրս
'ի մէջ երկնից, քեզ օրինակ ձու հաւուն, բոլոր դեղ-
նուցն որ 'ի մէջն կայ՝ է նման երկրիս . և սպիտակուցն

օղոյն նման. և միզն բարակ որ յետ սպիտակուցին է այն
 ջրեղէն կամարն է, և խեճեայն՝ հրեղէն երկինն. Եւ
 այլ օրինակ. 'ի կրետէս կղզին անդամանդ քարեայ տա
 ճար է շինած, և պողպատ երկաթ է պատկեր է արարած.
 և 'ի մէջն թողած. ծանրութիւն երկաթին 'ի վայր հակէ
 և զօրութիւն անդամանդ քարին 'ի վեր քարշէ. և կայ
 այսպէս հաստատեալ՝ 'ի միջոցին 'ի կախ. Աոյնպէս և
 երկիրս՝ 'ի միջ երկու կիսապնդին երկնից կայ հաստատ
 եալ բանիւ հրամանին այ. որ ասէ եօ հաստատեցի ըզ
 սիւնս նորա.

Սասն Զուրա և Թճուրց :

Երկրորդ աճուր արարչութեանն հրամայեաց Թճ
 ասելով. Ժողովեսցին ջուրք որ 'ի ներքոյ երկնից
 'ի ժողով մի. և երեսեցի ցամաքն. և եղև այնպէս և
 զժողով ջուրսն կոչեաց ծովս. Սասն որոյ՝ ասեն իմաս
 տունքն թի 'ի ներքոյ երկրի. և 'ի մէջն. և շուրջ զեղի
 րօքն ջուրք են յիւմ՝ կողմանց. Աճ զի 'ի ներքոյ երկրի
 ջուր է. վերայ սաղմոսն. նա ինքն 'ի վերայ ծովու հիմու
 նրս արկ երկրի. Աճ 'ի վերայ երկրիս են ջուրք ծովուն.
 զոր անդնդական ծով ասէ. Աճ շուրջ երկրիս ջուր է,
 զոր ուկիանոս ծով անունանեն, և յայս ծովս՝ որ շուրջ
 զերկրաւս է, ոչ նաւ ելանէ 'ի վերայ, և ոչ կենդանի
 կարէ բնակիլ 'ի նմա. զի սաստիկ սուր է, և արողապէս
 խառնմամբ հողմոյն՝ շուրջ զայ զերկրաւս. Իսկ յայս
 ծովս որ 'ի վերայ երկրիս է, ելանեն նաւք, և բնակին
 կենդանիք. զի կան 'ի մէջն լճրինք և բլուրք.

ընդ ջրոյն, և արագապէս 'ի շուրջ գալով՝ սնդէ զեզե-
րըս երկրի. որ կայ՝ 'ի վերայ սչընչի համանաւն նոյ :

Պար թ' ընդ լասն էր ազի է. և մ' գի' ն է պատմասն, որ ա-
մ' գի' որս 'ի թ'նն գնան և թ'նն ոչ և նն' լցեալ, և յ' որ շա' գե'ն
ոչ էլ անէ :

Ասն այն այի են ջուրք ծովու՝ զի ջերմութիւն
արեղականն՝ ծրծէ և քաղէ դքաղցրն՝ և գյտասկն
և զանուշ ջուրան, և յողդ հանէ : Ա' է որ մնայ 'ի ակզին
թմանէրէ և ազի և լիզի և պատոր : Ա' է վասն այն միակշիւ
մնան ջուրք ծովու. զի զոր անանելով գետոյն յաճելու
զայն ծրծէ արեղական և պակասեցուցանէ : Օ՛ որ օրինակ
թէ լնուս ջուր 'ի պղինձս, և եփես հրով. շողին որ
ելանէ պակասեցուցանէ զջուրն : Ա' է թէ ոչ լնուս ջուր
ամենեկն սրակասի և հատանի : Աղնայէս իմացիր դու
զոյս, որ թէ ոչ մա' նէին գեօք 'ի ծով, արեղական
ջերմութիւն՝ սպառէր և հատուցանէր զջուր ծովուն :

Ա' է այլ օրինակ քեզ՝ որ գիտենաս թէ գյտասկ և
զանոյշ ջուրն ծրծէ ջերմութիւն սրեղականն. վասն
այն ջուր ծովուն ազի և դառնէ : Մտն թէ՛ յորժամ
սրակասի ջուր նա՛ որդայն, և ոչ գտանեն ջուր բնակելոյ,
վասն զի դառնէ ջուր ծովուն, անուոն զազի և զգառն
ջուր ծովուն, և լնուն 'ի կաթսայս և եռուցանեն, և
զնեն սպունդս մի ծամեծս՝ (այն զոր ամպ ասեն) խփունս
կաթսայիցն՝ և գոյրջին որ ելանէ. ժողովէ սպունդն
զհիւթն, և քամելով զայն՝ ժողովեն ջուրս քաղցր և
բնակեն : Ա' և այլ պատմաս, որ ոչ յաճելուն, և ոչ պա-
կասեն ջուրք ծովուն : Օ՛ ի որ 'ի վերայ երեսայ երկրի
մտանեն դեօք 'ի ծովն և յաճելուն, այն 'ի նելքոյ երկ-
րի երակօք քամին և ելանեն 'ի յերինս՝ և 'ի գաշաս ազ
որս բանան. և այս որ մտանելով գետոյն յաճելու, ելա-
նելովն աղբ բացն պակասի :

Տօլին գիրն առ, թէ սրար չնձ զլուսաւորսցո՛ւ և
 նդ զնսա՛րի Կատաստ թեանդ երկնից լուսատու
 լինել: Այս երկնն որ ՚ի յողոյ է բաժանի ՚ի յուժ,
 եօթն՝ մնորակացն կոչի, և ուժ՝ մնորակունդ անու՛ս
 նի, զայն որ մնորակներ են, և թն պարունակ, և եօթն
 դատի և եօթն երկնք անու՛նեն, և յամէն երկնք է
 մնորական մի: Ա՛ւցսն մնորակներն ՚ի վերուստ ՚ի
 վայր սկսեալ. Օ՛ճալ. Մաշթարի Մառեի. Ը՛հմս.
 Օ՛ճրե. Օտարիա. Ղամէր. Այս տաճիկ լն զու՛ւն ան
 ունիքեն. Իսկ ՚ի Տոյ լն զու, Արեակ. Լուսնթաղ.
 Հրատ. Բրեղակն. Լուսարեր. Փայլածու. Լուսին.
 Ի վերոյ քան զամ է Օ՛ճալն, և ՚ի ներքոյ ամի է
 Լուսինն:

Կ
 Չ
 Ծ
 Գ
 Ծ
 Ծ
 Ծ

Ա՛ւցն որ անձ շար գունդն է՝ են երկուսասն
 Անդանակերպքն. և բոլոր երկնքն է երկուսասն բա
 ժին. և ամէն կենդանակերպ՝ յերկնն իւր տեղի ունի.
 զտն որոյ՝ և իմաստներ զերկիրս երկուսասն բաժին
 են արարեալ, և ՚ի վերոյ կենդանակերպիչն և իւրեանց
 բնուէն բաժանեալ են: Ա՛ւ է աշխարհս՝ մարդակերպ.
 Իւրն՝ ունի զլուսն մարդոյն. և զպարտից աշխարհն.
 Յուլն՝ զպարանոցն, և աշխարհ զբարեւոյցիք.
 Երկուսն՝ զձեռքն և զուսքն, և ունի զաշխարհն զամլոց.
 Իւնցդեւորնն՝ զանջքն և աշխարհ զհայաստան.
 Ըսիւծն՝ ողն և կողքն, և աշխարհ զասիայ.
 Այսն՝ զներքին որոխոցն, և զաշխարհ զեւրոպայք.
 Աշխն՝ երկու կուշան, և աշխարհ լերիայ.
 Արիճն՝ անդակն, և աշխարհ կրետայք.
 Ի զկնաւորն. բարձքն և երանքն, և աշխարհ զիտալիայ.
 Ի յծեղջիւրն՝ զերկու ծունկան, և զաշխարհ զասորեստն.
 Վրճոսն՝ սրունքն. և զաշխարհ զեգիպտոս և զհաւթա.
 Չուկն՝ զերկու թաթ ոտիցն, և աշխարհ զհնդուստան

Կ
 Չ
 Ծ
 Գ
 Ծ
 Ծ
 Ծ
 Ծ
 Ծ
 Ծ
 Ծ

Եւ է երկուսասան կենդանակերպոյն յերկինս՝ երկուսասան աֆրա տարւոյն, և ամէն կենդանակերպ է երկուսուն աստիճան, որ է երկուսուն օր ամսոյ : Եւ է բալանդակ երկինքն՝ երկք հարիւր վաժմ սուն աստիճան, որ է երկք հարիւր վաժմ սուն օր տարոյն : Իսկ՝ աւելի աւուրքն որ է հինգ օր՝ այլ մանրամասնոց հաշիւ կոյ՝ այն անտի լինի :

Եւ զխոտցիր զի երկնից՝ ՚ի շուրջ զպոյն լինին ժամքն՝ որ է քսան և չորս պահ աւուրն. և ՚ի ժամուցն լինին աւուրքն, և յօրերոյն՝ շարաւիճքն, և ՚ի շարաւիճոցն՝ ամիսք, և յամսոցն՝ տարիքն, և ՚ի տարեացն լինի ժամանակն : Եւ է ժամանակն ծնունդ շարժման շրջադայու թէն երկնից :

(Թ) է զորդէս շարժէ և շուրջ փայ փռանքն երկնից : և զորդէս փռայ որդէսին և լուսին և աստիճան : Ը

Եւ թէ կամիս զիսակ թէ սնդ՝ ՚ի շուրջ զպ երկինքն և յսցն շուրջ զայն թռնեալ համարին ժամքն և աւուրքն, է պսոպիտի շրջել երկնից. յօրժամ՝ կէս կենդանակերպ ՚ի վեր զպ ՚ի վերայ երկրիս, որ է կէս կենդանակերպն ասան և հինգ աստիճան. և ասան և հինգ աստիճանն պահ մի, որ է ժամ մի. և երբ լման կենդանակերպ մի զպ ՚ի վերայ, ելաւ յօրէն երկու պահ :

Եւ հասկացիր այս օրինակաւ : համարեաց թէ գարուն է՝ և արեգակն ՚ի խոյն : Երկու ժամ պահն խոյն զպ ՚ի վեր, երկու ժամ պահ այլ Յուլն, երկու ժամ՝ Էկաւորն. երկու խեցդեալնն, երկու Լաիւծն, երկու պահ այլ Արցան : Ըյս վեց կենդանակերպս՝ ՚ի երկուսասան պահ աւուրն զպ ՚ի վեր ՚ի օրն, և սպա իրիկունն լի ՚ի, և խոյն՝ մասնէ ընդ արե մուտս ՚ի ներքի կիսապունդն, և Աշիսն ելանէ յարևելս, և այսպէս հետ Աշիսն՝ վեց կենդանակերպն այլ ՚ի վեր զպ, մինչև ՚ի լոյսն ՚ի երկուսասան պահ զիշերոյն, և լինի ընդ օրն և ընդ

Կ Յ
II Ծ Ձ
ՊԵ
Ի

ընդ զիշերն քսան և չորս պահ: Ա՛լ գարձեալ՝ Խոյն
 ելանէ: որ սրեղակն՝ ՚ի ներս ՚ի յինն կայ. այս մին
 կենդանակերպովս իմացիք զի քիտաառանձն:

Ա՛լ զի՝ հանապոզ վից կենդանակերպ ՚ի վերջ
 երկրիս լինի, և վից ՚ի ներքոյ: Ա՛լ ընդ օրն, և ընդ զի
 յերն մին շուրջ գայ երկինքն: Ա՛լ գարեղակն և զու-
 սինն և զասակ զքն զինի իւր ՚ի շուրջ ամէ:

Արդե՛տ օրինա՛ւմ գիտացո՛ւս, ի՛նչ արե՛ցուին և այլ լուսա՛ւորսցո՛ւ
 ընդ արե՛ելս երկնն: Թ՛

Այց զիտացիք և զոյս, զի երկինքն՝ յարե ելից յա-
 րեմուտս շրջի Ա՛լ սրեղակն՝ և լուսին և ասակ զ
 յարեմուից յարե ելս գնան, առ ՚ի շիղ ընդ հիւսիսոյ՝
 ընդ հարաւ իջանեն. և գարձեալ ՚ի հիւսիս՝ բարձրաց
 եայ ելանեն և լուսաւորք զհարաւակ երկնային շարժ
 մանն: Օ՛ր օրինակ մարդ ստանէ ՚ի գետ, և ՚ի ջուրն
 ՚ի վեր գնայ. գետն յորում է՝ փուլմալ անցանէ և
 գնայ. և մարդն՝ ՚ի ջուրն ՚ի վեր փոքր փոքր կարէ
 դնալ: Ամ՝ զոր օրինակ՝ թէ մըջմին դնես ՚ի վերայ
 ջաղջացն քարին, յոր կողմանէ քարն ՚ի շուրջ գայ,
 մըջիւնն ընդ գէժ՝ հակառակ նմա ՚ի մին այլ կողմն
 շարժի և գնայ: Օ՛ր արայ շրջալ ոյս թիւնն երկանին
 յետս գէջնա, և նա ՚ի հարկէ ՚ի մին այլ կողմն ընթա-
 նայ. և երկանն իւր արսղուլմըն տանի զնա ընդ իւր
 շրջելով:

Ասան՝ս և զոյս ՚ի լուսնէն զի յորժմ՝ նոր ծնունդ
 առնու լէ մտանէ, արեղականն, յարեմուից կայսն երեի
 և օր քան զօր գէպ յարե ելս առնէ զգնացսն: Ա՛լ երբ
 չնչետասան օր լինի՝ որ լուսնն առնու, յարե ելս երեի:

Ըստի ուսիր թէ այն՝ որ յամէն օր կու ելանէ
 յարե ելից, և մտանէ յարե մուտս. այն՝ երկինքն է որ
 գնա ընդ իւր տանի և սրատէ զաշխարհ: Ա՛յլ ինքն՝ իւր
 գնացիւքն ընդ արե ելս ընթանայ: Ա՛լ այլ վիպ քեզ՝

գարեզ ահան գնացքն. զի կենդանակերպքն 'ի կարգի ե
 'ի կից են ընդ միմեանս. Խոյն' և ցաւ յն' եկաւ որն և այն
 Ա՛ւրեզ ահն կատարի զիցն' և 'ի ցաւ յն մտանէ. և ըզ
 ցաւ յն վճարի' և յեկաւ որն մտանէ. և սպազն 'ի տարին
 վճարի զերկինքն, և զերկառասան կենդանակերպքն
 Ա՛ւր այն գոր աւսանեա, ը յ. մին օր կու ելանէ յարե ե
 լից, և մտանէ յարե մուտս. այն երկինքն է սր զնա
 կու բերի:

Յաղագս Չորս Եղանակաց Տարւոյն: Ժ.

ՅԱԿՈՒԲ

Ա և այլազո շարժումն և ընթացք լուսաւորացոյ որ
 'ի հիւսիսայ 'ի հարաւ իջանեն և 'ի հարաւոյ 'ի
 հիւսիս ելանեն. և սասի լինի չորս եղանակ սարայն.
 գարուն' և ամառն, աշուն' և ձմեռն. Այ չորս կողմ'
 է աշխարհի, արե ելք և արե մուտ, հիւսիս և հարաւ:

Ա՛ւր արարեալ են խնաստունքն գաշխարհ' երկառա
 սան բաժին. և միջ աշխարհի' զերբին հնդիկս ասին.
 Ա՛ւր 'ի հնդուստանէ զեւոյ 'ի կողմն հարաւոյ' չորս բա
 ժին աշխարհիս այն է' որ անմարդարեակ է և անշէն, զի
 սաստիկ ջերմ է և հրախառն օդ. վստն որոյ' պրեցեալ
 դօտի ասին. Ա՛ւր 'ի հնդուստանոյ զեւոյ 'ի հիւսիս' եօթն
 բաժին է այս միջոցս և է բարեխառն, և առողջ հաւուց
 և մարդարեակ է շէն աշխարհ. Ա՛ւր յայս եօթն եանս
 յայնկոցս է 'ի կողմնս հիւսիսայ, 'ի սաստիկ ցրտոյն և
 'ի սառնամանեացն' անբնակ է 'ի մարդկանէ և ըլտեմա
 բան և տեղի է ցրտոյ, և սառն օդոց և հոգմոց:

Ա՛ւր զի կողմն հարաւոյ' հուր և ջերմ', աթմ և տալ
 է. վանն որոյ' այն աշխարհի մարդիկքն յաճելի ջերմու
 թենեն' ոնց արջատալով ներկամ' են թխոցամ:

Ա՛ւր այժմ' զի գիտացիք զչորս կողմն աշխարհիս. և
 այլ իմացիր. զի այն երկառասան կենդանակերպքն որ
 յերկինս են 'ի վերայ աշխարհիս բաժանած են. Այ յար
 ժամ 'ի խոյն մտանէ արեզակն' ուստապապ սրահամալ
 լի

լինի խոյն 'ի մջ երկնից է. և իւր դիմոց՝ կշիռն է յա-
 րև մուտս . վասն այն օրն և զիշերն հաւասար լինի 'ի
 զարնանամուտն . և յոյնմ հետե օրն 'ի յամեն օր մասն
 մի առէ . զի արեգակն՝ բարձրանայ գէպ 'ի հիսիս յա-
 մեն օր մասն մի, երեք կենդանակերպովն . խոյն՝ Յուլ-
 Կաւոր, և գրնան եղանակ լի . Օր 'ի սկսանել զար-
 նան և զանակի՝ արմատք և բոյբ սրձակին , մարդք
 զանարձանան, ծաղիկք պայծառանան , և անասունք , և
 թռչունք 'ի ծնունդս զան . Ա՛ւ այս երեք կենդանակեր-
 պովս՝ գճալով ընդ հիւսիս՝ և 'ի վճարել զարնան եղա-
 նակին՝ մասնէ արեգակն 'ի խեցեկտինն . արեւ սարա-
 տանն . և սկիզբն լինի ամառան եղանակին և լինի յայնմ
 օրն հնդկաստան ժամ . և զիշերն ինն . և յամելով 'ի
 հիւսիսակողմն երեք ամիս՝ կենդանակերպովն՝ որ է
 խեցեկտին՝ Արիծն՝ և Այսն , առնէ զեղանակ ամա-
 րան, յամենայն օր մասն մի յածանալով . Ա՛ւ զի 'ի հիւ-
 սիսայ կողմն է յայնժամ՝ արեգակն, զցուրան հալած է 'ի
 հեբրոյ երկրի . և զօրն՝ որ 'ի վերայ երկրի ճառուցանէ .
 և զխնամ գիծու թիւնն՝ որ 'ի նեբրոյ երկրի է ծրծէ . և
 զանբանիս և զպտուղս պարարեայ պնդէ և հասուցանէ .
 Ա՛ւ 'ի վճարել զամառան կենդանակերպսն՝ մասնէ 'ի
 Աշիսն . և սկսանի այնուհետե աշունն . և լինի քաղցրա-
 խառն և միջակ օրն . և դարձեալ հաւասարին օրն և
 զիշերն . և ապա փոքր փոքր ամենայն աւուր մասն մի
 խանարհի, և իջանէ ընդ հարաւ . և փոքրանայ օրն, և
 զրտանայ օրն, և քոյ մասնէ 'ի յեղանակս ձմեռան . Ա՛ւ
 'ի հեռանալ արեգականն ընդ հարաւ , և 'ի յածանալն՝
 զիշերն մ. ծանան, և հիւսիսային հողմն զօրն սառուցա-
 նէ . և հնչեն հիւսիսային սառնամուտիքն, և լինի ձիւնա-
 րեր բերմունք . Ա՛ւ այս՝ վասն այնորիկ լինի, զի արեգա-
 կանն ջերմութիւն 'ի հարաւ է 'ի ցած զիհն, և հիւսի-
 սային հողմն զօրացեալ հալած է, զհարաւային ջերմ՝ օրն
 'ի նեբրոյ երկրի արեգիւնալ փակէ, և սառուցեալ պնդէ
 զերեսս երկրի . Ա՛ւ վասն այնորիկ աղբերակունքն՝ ձմե-
 րն

Մ Յ
 II

Ք Ձ Պ

Բ

որն ջերմ և տաք բղխեն . զի արեգակնն ջերմու լծիւն
և հարաւային հրդոն գորտ լծիւն՝ ի ներքոյ երկրի մանչ
ջեռու պանեն զնու լծի ջրոյ . Անց և յամառնային և զս
նակն՝ որ արեգակն ի հիւսիս բարձրանայ՝ զցուրան հտ
լածէ , և ի ներքոյ երկրի փակէ . և վասն այնպիկ աղբեր
սասն և ջուր բղխեն :

Հորձամ այս երկր կենդանակերտովս կատար
զձմեռն , որ է Մայիսի րն՝ Յրհոնն և Չուկն , մասն
մասն սձէ , և բարձրանայ և հասանէ ի միջ երկնիցն , և
ի կայն . որ և զարուն լինի :

Եւ այսպէս ծանիր զշրժանն երկնից , և զգնացս լու
սաւորացի , և զփոխխու մն և զանակացի :

Աստի լօթն փօթեալն՝ որս ասն լօթն պարունայք . և իսկ
լօթն երկնս . թէ :

Եւ եօթն երկինքս՝ և օթն Սուրբականացն տեղի են
և մոլորականքն պստրկից են . Օճալ Սուրբա
րի , Սառիս . Ման Օճրոյ , Օտարիտ , Վամար :

Իսկ յիջձ յերկրէս ի վեր իմանաս , Ստալին
զօտին Սուրբէ . որ կոչի հոռոմերէն սիլինոս . քսան
կերէն լունայ . սաձկերէն զամար . և հայերէն լուսին . և
է մատ երկրիս քան զամ՝ սատեղս և իւր գնացից աստի
ձանքն՝ նուրբէ և կարձ . Օլի իւր կամարն փոքրէ քան
զամ՝ զն ցածու լծեն . կենց յամեն սատրձանս՝ երկու
ժամ , պակաս չորս մասն . և ի կենդանակերտն՝ երկու
օր և կէս . Քսան և ինն օր և կէսն զմարէ զամ՝ երկինքն
և նոր ծնունդ առնու . և լինի ի նորէ ի նոր քսան և
ինն օր և կէս :

Երկրդ զօտին՝ որ ի վերոյ լունին , Փայլածուն է .
հոռոմերէն եոսիփս ափ . զաղմատերէն մէրզուռուչ .
տաձերէն օտարիտ՝ և զմարէ զիւր երկինքն՝ ի սասն
ամիսն :

Երրորդ զօտին՝ Սուսարերն է հոռոմն ավորդի
տէս :

Յ Թ Զ

Ի Զ Գ
Յ Գ Ը
Ը

Գ

Գ

տէս ասէ. ֆրանկն վէնուս վէյերուս. տաճիկն զօհրայ.
'ի տանն ամբնն վճարէ և ոս:

Չորրորդն՝ Արեղակն է. հոռոմն ելինոս ասէ ֆր-
անկն սօլ. տաճիկն շանս. և երեսուն օր կենաց 'ի կեն-
դանակերպն:

Հինգերորդն՝ Հրատն է. հոռոմն արէս ասէ. ֆր-
անկն մարոշ. տաճիկն մառեխ. քառասուն օր կենաց
'ի կենդանակերպն:

Վեցերորդ՝ վերև հրատին Վունթուդն է. հոռո-
մն զեն ասէ. ֆրանկն իուպիթէս. տաճիկն մուշթա-
րի. 'ի մի աստիճանս երկոտասան օր կենաց:

Եօթներորդ՝ վերև լունթալին՝ Արեակն է. հո-
ռոմն կոսնոս ասէ. ֆրանկն սաթուսուս. տաճիկն զօ-
հալ. սա 'ի մի աստիճանն կենաց երեսուն օր, և 'ի երե-
սուն տարին պատէ զերկոտասան կենդանակերպն:

Յաղագս օրոյն որ է հոգն, որ ասի քաթ: ԺԻ

Երբանչի յի արոճեսան՝ զմին բնութի իրացն 'ի բա-
զումս բաժանէ. և բազում անոճամբք կուչին. Օ ի
'ի չորս տարեբացն մինն քամին է. որ օդ ասեմք. և այս
մինս՝ ցեղացեղ անոճանք ունին. Օ ի ասի հոլմն՝ քամի
և օդ. Աճ աստի լինի ամզն՝ ձիւնն, եղևամն. աղեղն՝ որ
իջանէ, որոտն, շանթիքն, ցոլմունք, և փայլակն, և սլ-
բազում իրք:

Թե՛ որ աստի՞ լինին այսոքէ՛ն ՚ի յօրն և ո՞րդէս: ԺԿ

Լարիազ գողորշիկ.ք որ երանեն յերկրէս ՚ի վեր՛ որ
ասեն բուխար . և ՚ի վեր բարձրանան՝ նօսը և ան
տես աչոց . մինն գէճէ . և միւսն չօր . Ըն որ գէջն է
յաղբերաց՝ ՚ի գետոց և ՚ի ջրոց ելանէ . և այն որ ցամա
քըն է ՚ի չօր և ՚ի ցամաք գողորշնացն լինի, և ՚ի հողմոցն
ոն գծուի վերանայ . Ըն որ գէջն է՝ անտի լինի բալն՝
սառնամանիքն՝ ամուլք՝ անձրևք ձիւնը կարճուաք և այն
որ չօր գողորշն է՝ որ է բուխարն յաշխարհէս, անտի լի
նի ազգի ազգի հօրէ՛ք՝ որտաննք՝ փայլատակմունք՝ կոյ
ծակն՝ հրձգու թի, և սլ որ լնչ սոցին նման է:

Օյնէ Իւն: ԺԿ

Բալն ՚ի զօրութի ամուլոյն է . զի յօրժամ՝ օղն թանձ
րանայ, բալ դառնայ . և հ բալն քան զօղն թանձր
և քան զամուլն նօսը . և ունի սակաւ մի գիծուի, որ խո
նաւացու ցանէ զերեսս երկրի . զոր կոչեմք և մառա
խուղ:

Օյնէ Որոտն և Վայթմին: ԺԿ

Յորժամ հողմն որ է քամին՝ բանութի հնէ՛ և
ի մէջ ատպոցն մտանէ, յայնժամ զթանձր ամուլն
պատառէ, և լինի ճայթմունք ՚ի պատառմանէս . զոր և
որոտ անուանեմք . և ՚ի հողմոց յերար շփելոյն և ՚ի
ճնշելոյն հուր փայլէ, զայն փայտապառնք ասեն և
կայծակաւ: Օյն հուրն յամ արարածս խառնէ, և
աւելի յողդ . և երբ հասանի հուրն յամուլոյն, թէ թան
ձրը ելանէ, յերկիր անկանի և մնաս առնէ . և թէ նօսը
ելանէ՝ ոչ թողուն օղքն յերկիր, սլ ընդ օղն ցնդի
անմնաս:

ՉԷ՝ Ե՛ն՝ որոք է՞ր ս՛լ լինի և ի՞նչ: Ժ.Օ.

Քանգի ձմեռն ամպն նստըցիր է . զի ձմեռն հիւսի-
սային հողմն հնչէ, այն նստըցնէ զամպն, և ստերջ
դառնայ ամպն . զի հարաւային օդն է որ թանձրացուցա-
նէ զամպն :

Ե՛՛՛՛ Ե՛՛՛՛ Ե՛՛՛՛ զի՞տս է որոտուն: Ժ.Ե.

Քանգի ՚ի թանձրութի ամպոյն՝ և ՚ի բռնուէ հող-
մոյն՝ չկարէ անձրեւն ՚ի վայր հոսիլ . իսկ ՚ի դո-
ռալն՝ և ՚ի սլատառիլն թուլանայ հաւասար, և արհանէ
զանձրեւն . Ե՛՛՛ զոր օրինակ մայր՝ զմանուկն յորժամ
ծնանի, մեծածայն դուռայ, և վնայն դուռայ, զի զհողին
յինքն քարչէ . որ զնշական երակսն նեղէ, և զմանուկն
՚ի վայր բերէ և ծնանի . Ե՛՛՛ զայնպէս և երկիր սառուցեալ
և սղաղեալ է ՚ի ձմեռնային ժամանակս, և սնդեալ ըզ-
րնու թի հողոյն . վնայնորիկ՝ սլիտայ է ձայն որոտաւոյն,
զի թուլացի բնուի հողոյն . և բոյսք և սճրմուռք յերկ-
րէ ՚ի վեր ծնանիցին, և ծառքն ծաղիկս փթթեցան . և
ամն՝ ՚ի ձմեռնային կապանացն ՚ի բաց արձակին :

Յազա՛ն ՉԷ՛ Ե՛՛՛ և Լ՛ն՛յրէի: Ժ.Բ.

Յորժամ արեգակն ՚ի հարաւային կողմն ցածանայ
՚ի խոնարհ, յայնժամ հիւսիսային կողմն զօրանայ
և զօդն յիջեար խառճէ՝ և թանձրացնէ, որ ամպ լինի և
կտրատի, և ՚ի վայր հոսի սլիտակ և փրփրատեսակ . զի
ցուրտ քամին՝ զնստու թի ջրոյն այսպէս սանէ :

Ե՛րբ թանցր և մեծ թափի ՚ի վայր, այն սուղատա-
րափ ասի . և որ ուսր և մանր՝ այն ձիւն կոչի . Իսկ ՚ի գար-
նանային ժամանակն՝ և յամառնային և յաշնան յինն՝
օդն ժողովէ զըուրն ՚ի ծովէ և ՚ի դետոց, և առեալ յերկ-
րէ ՚ի վեր բարձրանայ, և ՚ի քաջ ամպոց թօթարմանէ
լինի անձրեւ . զի ՚ի գարնան ժամանակն օդն սլարարտա-
նայ

նայ 'ի գ'ջուէ ջրոյն, և յարեգականն ջերմութիւն թանձ
 րանոց և խոնարհի 'ի ծովն, և առեալ բարձրանայ. զի
 հոգին 'ի ներքոց անցեալ առեալ առնի. և հոգ'ոյն զս.
 աւրսին և որստարսին՝ օգն պատասի և թուլանոց և անձ
 րեն 'ի վայր հօտի:

Յարեգականն յարեգականն յարեգականն

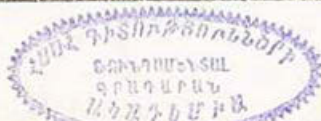
Կարեգականն լինի 'ի սաստիկ և 'ի դուրս քամի ոյն, որ
 ջնէ 'ի հի սիսոց կողմանէ. և 'ի սաստիկ փչմանէ
 հոգ'ոյն՝ որոտիով բոլորէ և սնդէ զնորս թի ջրոյն, և
 շարեւով յիբկիր թուրէ. և որ ուժով և խիստ. և և որ
 նուազ. և սոսլինի 'ի խրատ և 'ի պատուհաս մեզս ցեղոց:

Թէ որոտի լինի Յարեգականն և Երեման. Ի

Լուսանորդ՝ օրով զճուրն ծրծեն և 'ի վեր բարչեն.
 և բարեգականն ծագէ. թուրսոց քանն զօղն. և այն
 որ մնացեալ է 'ի յօդն՝ 'ի գեաթինն իջանէ և ցող կ'չի ոյն
 իսկ 'ի ցուրտ ժամն՝ թերասապոց լինի և կոչի և լեամն

Օջնէ 'ի վերն՝ որ լծանէ, որ առն աերանն գօտի. Ի՛

Պատճառ աղեղն իջանելոյն՝ զիջուի օղոյն է և ջեր
 մութ թի արեգականն. Օջն 'ի փարատել անձրե ին
 զիջու թի ին՝ որ յօդն է մնացեալ, և արեգականն ջեր
 մութ թի յիբեար խառնին. օղոյն զիջու թի 'ի ներքուստ,
 և արեգականն նշոյլքն 'ի վերստ միարանին, և 'ի նօս
 րութ թի օղոյն՝ զայնագոյն և երփնեբին երևի կամարաձև
 որպէս զերկնային զուսոյն. Օջն գոյն երկրիս՝ և կանա
 շաղեղ բուսոյն՝ և ջրոց և ճրոց՝ յիբեար խառնին, և
 այնպէս երևին. Թէ մկ մի է գօտին որ երևի, նշան դա
 դարելոց անձրե ին է և պարզելոց. և թէ երկու երևի յայլ
 և այլ զիճ, զյարդ և զսաստիկ անձրե նշանակէ. Մէ 'ի
 սկզբանէ աշխարհի էր սա, զի հեառանք է տարեցոս. ոյ
 ծուին

Տուինն հետեանք է հրոյ. որ քամի դէ՛ Տխանաւում ին՛ն՝
հրոյնն կրակոյն, և ապա յըսակի բոց հրոյն. Այ՛ սպարիկ
եւ ւած ՚ի նշանս՝ ՚ի յորդում ի անձրեացն դադարուան.

Թէ՛ գլխն է հոտն որ յեղինկ անկանկ և զանկ՝ ապա էն
որսու ի ի՛ն

Ա ազգ մի՛ որ շանթ իք ասեն, որ ՚ի հրեղէն երկնիցն
կատրտաի՛ և ՚ի վայր հասի և շատարի ու բերք. այլ
յորժամ՝ յերկիր անկանի, ծակէ յթմ անձրում ի երկրի,
և զոր ինչ գտանէ սրէ, և ընդ իմասին ՚ի վայր անցանէ
՚ի ներքի կիսապուստն յիւր ազգակիցն ու սառն անկն ինէ.

Է՛ր է ազգ մի՛ որ յորժամ՝ ՚ի սաստիկ ամպոյն՝ հող
նոյ ծովն խառնակի, որ յատակ ծովուն և աւազն յե
րեսն շրժի, և օդն առնու զաւազախաան ջուրն, և ՚ի վեր
վերացնէ ջրովն, և տանի ՚ի բարձրն՝ ՚ի հրախառն և ՚ի
տաք օդն վիշ և շիէ, և վասէ ոն գհուք, և ՚ի վայր իմ
փէ. և յորժամ յերկիր հասանի՛ յոր ինչ գլխի սրէ
և անցանի, և մնոյ ոն երկաթի քամաշոյ.

Է՛ր է ազգ մի՛ որ ասեն թէ ասազ իմ ահաւ. և սս
արդ՝ ոչ իմ աչի. այլ յորժամ՝ ի շրժակոյ պարուծակս
երկնից հնչէ, և սաստիկ արագ ապս սանցանէ ի որ գնայ
զօդդ որ ասք է և հրախառն՝ ոն գձոր պատասէ, և եր
կայնում ի ի երեի, և իմ ուի թէ ասազ իմ ահաւ.

Է՛ր է ազգ մի՛ որ ՚ի պատառել զգոյզ ՚ի սաստիկ
հողմոյն՝ վերին լոյսն հրակերպ երեի և օդն որ պատասէ
յաւ յիրուք գալն և ՚ի կցիլն ծածկի դարձնուլ. և մեք
զայտասիկ ասեմք թէ ասազ իմ ահաւ.

Վոյննոս և այն՝ որ կայծկաալ ասեն. զի յորժամ
անկն պատասի, ՚ի գոռալոյն սրտան լինի. և յիբուր շիկ
լոյն կայծակն լինի. Օ ՚ի ոն հրահասն եր՛աթն՝ որ վկայժ
քարն բաղնէ, երանէ ձայն, և երանէ հուր. նոյննոս յոր
ժամ՝ հողմն զամկն պատասէ, ՚ի պատասէն զոր ան առ
նէ, և հողմն ՚ի յամպոյն հուր հանէ, և ՚ի տեղէ ուր ան
կանի վրասէ.

Յառաջն որոշեն է, առիս կայծակն . բայց մեք յա-
 աջն զհրոյ լոյսն տեսանեմք, և ապա զբրտան լսեմք . զի
 աչքն այլ սուր է քան զականջն . և ական զհեռուն տե-
 սանէ, և ականջն զմտն լսէ . վն այնորիկ զլոյսն 'ի հե-
 ռուն տեսանեմք, և յորժամ ձայնն 'ի վայր հասանի և
 մտի 'ի մեզ ապա ականջն լսէ . Ա՛ւ այս յորժամ 'ի
 պարզ ժամն լինի թուուցած աստղ ասեմք:

Թէ զէնդ է այն որ Առաջն էրն ունինայ: Ի՞՞

Թանձր օդդ՝ որ ունի բոլոր զճառագայթ յուսնին,
 և նշոյլքն 'ի դուրս ելիսլ չէ թանձր օդն՝ բոլորակ
 լինի. և է նշան անդոց:

Վ Ե Ր Զ

Առաջնոյ մասին տեսրակիս:

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԿ՝

Յապագայ որ 'ի սմա էզէսւ Բանիցն՝ Ինչեքանալի:

Օրում թի Ռտանաւոր բանիցս՝ նախ՝ դտարեբացս զբուխի և զկարդ զուցանէ . և ապա՝ զի 'ի շարժ սանէ և 'ի շրջագացումէ և բլինի՝ ճնանին ժամանե . կ.բ՝ և կենդանիք և բուսականք, որք 'ի ժամանակի. զոր իմաստունք սահման ելին բնութե , այս է անուանիս արուեստն և ասացին զբնութի ճնունդ շարժման և կայանի , այս է շարժմանն երկնի, և կայակնութե և երկրի .

Ալ սպա թէ՝ սնդ անուանիս արուեստիւն է զբութի տարեբացս իմաստութե , զոր օրինակօրդ զուցանէ . Ալ թէ՝ զիսրդ կայ հաստատուն երկիր, և սնդ 'ի միջի կայ երկնի . Աւսչիս և զհրեղէն երկնի՝ և զհաստատութեդ զանազանութի թէ՝ սնդ զանազանին բնութե . և զմոլորակացդ՝ և զանմոլորաստեղծն զկայանան . Ալ թէ՝ զաշխարհս 'ի վերայ երկրաստան կենդանակերպիցն սնդ են բաժանեալ . Ալ թէ՝ մոլորաստեղծն 'ի կենդանակերպան՝ սնդ են զանազանեալ բնութե և գործով . և զինչ նշանակութիս ունին . Ալ սպա 'ի ներքին գտիդ սկսեալ՝ որ է լուսին, և զիսթն գտիան սաէ և զաստեղ սըն որ 'ի նմա, և զբնութի նոպունդ . կամ՝ զինչ գործե ազդումն նշանացն՝ որ 'ի նոպանէ լինի . և զինչ օգտովն 'ի նշանացն՝ զոր յազարս մարդ օգտի՝ և զ 'ի նմա անձի յարեգակնեդ՝ ուսչիս զիսփոխումն և զանակացդ, և զնն թացս լուսանորդ . և թէ՝ քանի՞ բաժանի աշխարհս, որ տիւն

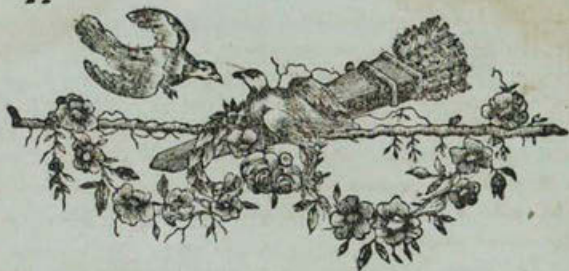
արէն և գիշերն՝ ամճամբն և նո՛ւ աղեւտին փոփոխին:

Ա՛հ թէ չէ մտքապար գիւտ և քննու թի իմաստա սիրացն: Ա՛հ թէ չէ յոյճ և դեպէլ ՚ի բնու թի աստեղացն՝ որ վն մեր օգտի՛ նշանք և դուշակճու՛նք երևի ՚ի նստա և գոյզ օրինակա՛ւ ստուգեալ են: որ չէ գարմանք՝ թէ յաստեղան՝ ան գորու թի է եղեալ: Ա՛հ թէ վն է՛ր զու սու մն ու միք նախատէ որ, զոր չէ պարտ առնել: և թէ առնէ զինչ է պատճառ: Ա՛հ պատճառ այնմ՝ թէ՛ է՛ր իտ տելի աստեղացն բան:

Ա՛հ ապա՛ ներբողական գոյլեստ երկնի. թէ ո՛րքան լուսաճորքդ՝ յիմաստու թի վարձէ զմեզ զոր բնական օրէնք ասեմք: Ա՛հ ապա՛ այլարանու թի և բարոյականա բար՝ զուսնին և զարեղականն զգործ և զկիրո՛ ՚ի իրատ բնու թի մնրդ կան: Ա՛հ թէ լուսինն օրինակ էր հնոյ օրինացն, և արեղակն՝ աճեաարանին, և աստեղքն մնր գարեկցն: Ա՛հ ապա՛ զգալի արեղակն՝ յօրջնակ սա՛ն թի իմանալի արեղակնն արդարու թե: և զիջանն ին ՚ի հայրական ճոցոյ. և զբանին մտրմին լինեին, և ՚ի կու սական ճննդենն զանօրինական ներգործու թիւն մինչ ՚ի միւս անգամ զայլուսան՝ համառօտեալ եւք ուղիղ զա՛ւսնու թի, և սնդ աճարտեալ:

Ա՛յս կարճառօտ գորու թի որ ՚ի սմու. և որք աչ իտասսիրաբար մէտ գնեն՝ յորովս գտանեն գորու թի ՚ի սակա՛ւ բանիցս՝ իրր պատճառս ապով իմաստնոյ: Ա՛յլ այս սակա՛ւ ծանօթու թի, և աղօթիւք ձերովք յանցանաց մերոյ զթողու թի:

Մտն' ՍԷ և Իմաստուն Ստորագրելին (Յոճանն) Երբ
 Երբեք-ոչ Բան՝ յազատս Երնային զարբաց՝ չաճաբերմամբ՝
 Երբեք Իտրեդայտ Իշխանն Մտնցի. ըստ նախագիծ աստի-
 րանց:

Յ ամենահարա՛ զորս սրարչին՝ որ գոյա	ցան.
մեծ և ասեղ՝ սքսնչիկք՝ ն՛րզործե	ցան.
Սմանք՝ ի տես զարմնալեաց՝ յօրինե	ցան.
և սլլք՝ ի պետս՝ վոցիլու ի՛ն՝ մարդկան տո	ճան.
Հանրահանաց՝ արարածոց՝ մասունք լըբ	ման.
՝ ի յերկեակ թի՛ն տարորոշեալ՝ բ՛անե	ցան.
Մշտարհի սկիզբն և հիմունք՝ հաստատե	ցան.
՝ ի յերկուս անկիւնագ իծրս ասկոյս	ցան.
Մտն Երկնային՝ բոլորակին՝ բանք ճառե	ցան.
մբձ առ նրմին՝ հաստատու թնն՝ երկնի ե-	զան.
՝ ի մովսէսե՛ մարդարե ի բն նախնա	կան.
զե սյսպիսի՛ առ ճոյնս յով՝ սնու՛սանե	ցան.
Սորա չորից՝ տարերց մասունք՝ ըսկըզբնա	կան.
յօրմէ մարմնք՝ տարրահանաց՝ հաստատե	ցան.
՝ ի չոր և ցուրտ՝ բնու թի՛ հողոց՝ որ ըստորա	ցան.
ցրտին և գէջ՝ բնու թի՛ ջրոց՝ որք խառնե	ցան.

Բաղկացու թիք՝ երկրիս կայից՝ կատարե	ցան.
որք միշտ անշարժ՝ կայիւք շարժին՝ յեղյեղա	կան.
Բ. յ. և զիճին՝ բնու թի օգոյն՝ և ջերմա	կան.
որ ընդ հրբոյ՝ ջերմին և շոր՝ վերամբարձ	ման.
Վ. մանապէս՝ կամարն երկնի՝ խորան ձգե	ցան.
որք մշտաշարժ՝ շարժմամբ շրջին՝ անյիղա	կան.
Յոր իմաստունք՝ ներհմտու թիք՝ յայս վարժե	ցան.
և եղական՝ բնու թե դոյիցս՝ եղին սահ	ման.
Բ. սեւ զբնու թի՝ ճնուհդ շարժման՝ որք կոյս	նան
որք ՚ի շարժուն՝ և յանշարժից՝ տարերց ծը	նան
Ղ. եկօք թեոց՝ կրկին բնու թե՝ միշտ ընժա	նան.
որք ՚ի ծովու՝ սցսմ՝ աշխարհիս՝ կան ծրիս	կան.
Բ. ըղ շարժելով՝ բոլորն երկնի՝ անզննա	կան.
միշտ պնդելով՝ զկայանս երկրի՝ անզատա	կան.
Վ. եղեցկապէս՝ մնալով սմին՝ հաստատա	կան.
նչ ցրոճելով՝ ստորին բնու թե՝ ըստ տարբա	կան.
Սոյնպէս անշարժ՝ բնու թի երկրի որ գոյա	ցան.
ինքեամբ պրկեալ՝ պարարերէ՝ զերկնի շըբ	ջան.
Երկոքու մբք՝ բնական կրիւքն՝ անլուծա	կան.
միմեանց լինին՝ նիւ թե և պատճառ՝ յարմարա	կան.
Բ. սոյից՝ տարերց մասունք՝ որք խառնե	ցան.
անքակտելի՝ սիրով ՚ի նոյն՝ յարմարե	ցան.
Ստարեցան զարդք աշխարհիս՝ որք էս	ցան.
յանմահ բանէն՝ արարչական՝ որով սակզ	ջան.
Վոյն արարիչն հրաշագործ՝ զարմանա	ջան.
նչ թէ բանիւ՝ միայն արար՝ անբննա	կան.
Վ. սմին արոճեստրս հանձարոյ՝ իմաստնա	կան.
եզ ՚ի բնու թի՝ արարածոցքս գասա	կան.
Վ. բստորին կոյս կայացեալ՝ հող ծանրա	կան.
մերձ առ նրմին շարագասեալ ջուր գիճա	կան.

Հուրա բնութիւն՝ իւր ջուր լինի՝ կերակրա կան.
 դե մի՛ աշխարհ՝ ըսպառեսցի՛ ՚ի հրոյն լուց ման.
 Լ՛յսորիկ՝ երկին միմեանց՝ ևն յաակա կան.
 արագ ապէս՝ շարժմամբ շրջին՝ սնլուա կան
 Պարառեալ՝ շրջափակեն՝ զգունդն երկրա կան.
 և ՚ի միմեանց՝ են հեռագոյն՝ նոյն չափա կան.
 Եւ այնու թիւ են՝ չորեք կուսի՛ եզերա կան.
 և խորութիւն՝ ընդ բարձրութեւն զուգա բան.
 յիւնիս սոքոք՝ իմաստութի՛ քեզ բաւա կան.
 որով պատմես՝ զփառս Թյ՝ անճառա կան.
 Հընծալ հոգւով՝ ՚ի յարարածս՝ այս եղա կան.
 գովել զանեղն՝ ՚ի յեղելոցս՝ անմահա կան.
 Լ՛ըդ մինչև ցայս՝ վայր խօսեցեալ՝ բանք նախնա կան.
 յաղագս երկուց՝ կիսագնդացն՝ եռայարկ եան.
 Եւ իւր զանկալի՛ ուսումնասէր՝ մտաց մարդ կան.
 որով կրթին՝ վարժմամբ բանի՛ տեսողա կան.
 Ուստի շարժմանց՝ զարդուն երկնից՝ անդեկա նան.
 և յարկածից՝ ապագայիցն՝ զգուշա նան.
 Ի իւսեալ պսակ՝ բանից կարգի՛ յարմաբա կան.
 ՚ի զարգ գլխաց՝ բանասիրիդ՝ յոյժ ըղձա կան.
 Եւ յոյն և նշան՝ անլուծ սիրոյ՝ եղբայրա կան.
 և մեզ յանձնիւրս՝ ժամանակաց՝ պատճառ յիշ ման.

Ե	յն որ յառաջ՝ քեզ ճառեցան՝ ըսն նախնա	կան.
■	յաղագս երկուց՝ արամազ բժկցն՝ անկիւնա	կան.
Ե	լ՛ է տարերացըն՝ դաս կարգի՛ միջնորդա	կան.
և	արուեստից՝ խառնուածոյն՝ յարմարա	կան.
՛	յ և վերտախն՝ դառնաովք՝ ինոյն ըսն բաղձա	կան.
և	սկսանիովք՝ յաղագս երկնի՛ ըստ հետե	ման.
Ե	լ՛ է զի անձավք՝ յոյս ձեռնարկել՝ շեմք բաւա	կան.
դ	հօզին յոճ՝ վերահարգամք՝ մեզ օգնա	կան.
՛	Կախ զառաջինն՝ զերկկենն յիշեմ՝ բզվերնա	կան.
և	համառօտ՝ խսկ անցանեմ՝ անքննա	կան.
Օ	որ և եթեր՝ զսա կարգացին՝ աղչն յուսա	կան.
և	հօւր թողկեալ՝ այնք որ լեզուէա՛ն՝ քաղցէա	կան.
Ի	սկի՛ հրատ՝ նա բոցաղոյն՝ և սարգա	կան.
մ	արմին աննիւթ՝ և անչարչար՝ անհատա	կան.
՛	Վէ և ումք՝ ոչ որ ինմա՛ սյլ զասա	կան.
զ	ի հինդերբորդ՝ է ի չորիցս՝ առանձնա	կան.
Վ	արագոյք՝ անութեն՝ անձառա	կան.
ձ	գեալ ընդդէմ՝ լուսեղնացն՝ անմարմնա	կան.
Օ	բոլորըս ընա՛ն՝ շրջապատեալ՝ զօրէն ձեզու՛	ան.
ար	ագասկս՝ առեալ շրջան՝ անտեսա	կան.
Ե	րդ ըզտորոյս՝ կամիմ՝ թողուլ՝ ասել ըզ	բան.
և	զերկրորդէս՝ սկսայց ճառել՝ յօժարա	կան.
Ս	ա հոշեցա՛ն՝ երկին երկրորդ՝ հաստատա	կան.
որ	՛ ի ջրոյ՝ և ՛ ի յօղոյ՝ անուանե	ցան.
՛	Վէ սրպեալ՝ ոչ թանձրացեալ՝ սյլ լուծա	կան.
որ	պէս բզլուրս սոյս որ առ մեզ՝ են հոսա	կան.
Ի	սկ ՛ ի յօղոյ՝ փրչմամբ եղեալ՝ որպէս խո	բան.
զ	բմբեթաձև՝ կամարացեալ՝ նրման ձեզու՛	ան.

Լըրկոտասան կենդանակերպքս՝ որ կոչե
 ըստ համարոյ՝ ամսոց տարւոյն՝ հանդուհա
 Լը՛ւստիճանքն՝ որ ՚ի նոսա՝ երեսնա
 աւուրց ամսոյն՝ են զուղալձիւ՝ և համա
 Խակ բոլանդակ՝ կամօրն երկնից՝ համարա
 երեք հարիւր՝ վաթսուն թուով՝ են աստի
 Արովք լս նոյն՝ թիւ համարոյ՝ աւուրք ծը
 յերկոտասան՝ ամիսք տարւոյն՝ որ զոյա
 Թողում ըզհինդ՝ թիւ աւելեացն՝ անքննա
 գի խոր ունի՝ այն տեսութիւնըս մասնա
 Կարձայց ՚ի նոյն՝ կերպ կենդանեացն՝ երկոտա
 և ըզքնութեանցրն ճառեցից՝ նոցա սահ
 Խոյն և աւիւծն՝ ճաղիղնաւորն՝ են ջերմա
 չոր և հրային՝ բնութիւն ի բնանց՝ այրեգա
 Կուլն և կոյսրն՝ և պծեղձիւրն՝ են հողա
 հով են և չոր՝ և երկրային՝ ցամաքա
 Կհաւորըն՝ կշիւ և ջրբհոսն՝ են հողմա
 ջերմ և կակուղ՝ են բնաւորեալ՝ դալարա
 Խեցգետինըն՝ կարիճն և ձուկն՝ են ցըրտա
 դէճ և ջրային՝ են զօրութիւ՝ և զովա
 Աղբա չորից՝ տարերոյ բնութեցրն զուգե
 ՚ի յարարչէն՝ իմաստութիւ՝ կըշըռե
 Կստեղք մոլարք՝ որք լս նոսա՝ միշտ ընթա
 ունակացեալ՝ բնութեց նոցին՝ զազոու մըն
 Աղբա նրման՝ են շինոճածոց՝ որպէս ըզ
 որք և անշարժ՝ կան ՚ի տեղւոյն յաճիտ
 Կստեղք նրման՝ ուղեորաց՝ են անցա
 որք ՚ի նոսա՝ իջև անին՝ և ընթա
 Կորժամ ՚ի նոյն՝ բնութի միմեանց՝ հանդիպա
 աճմուհք բարեաց՝ և քաղրբութե՝ տան մեզ նը շան

Իսկ ՚ի նոցունց՝ հակառակացքն սրտահ
 ցուրտն չ Զերմոյ՝ չորն չ գիճի՝ խոնաւա
 Յաւք և հարուածք՝ ՚ի յաշխարհի՝ են ցուցա
 լը հակառակ՝ բնութեց նոցունց՝ որ վիճա
 թմոցից ճառել՝ զերկար սոցին՝ զադդմանց ըզ
 զովանց անշարժ՝ ասել նոցա՝ կամ՝ շարժա
 լիամ՝ զոր ՚ի մարդն՝ ասեն նրչան՝ և կիրպա
 թէ ՚ի նոցունց կերպ կենդանեացքն ձևա
 ՚Կարձայց՝ ՚ի թիւ մոլորակացն՝ ՚ի եօթնա
 որք տանուտեարք՝ եօթանց դարուց՝ անուանե
 ՚Կ և ըստ աւուրցքն շարաթու՝ համարե
 և լը պահու՝ ժամուց աւուրց՝ բաժանե
 ՚Կախ ՚ի ներքին՝ գօտին սկսայց՝ խոնարհա
 որ և երկինք՝ լուսնին ասի՝ և կայա
 Ս սիլինոս՝ անուն կոչի՝ լը յունա
 այլ և զամար՝ նա անուանի՝ լը տաճկա
 Իսկ մեք լուսին՝ ասեմք սրմա՝ լը հայկա
 վասն զի լոյս՝ ունի նա յինքն՝ իւր սերվհա
 ՚ն աստիճանք՝ գնացից նորա՝ յոյժ նըրբա
 զինա տեղեալ՝ մերձէ յերկիրս՝ և մօտա
 Ս ստի յաւուրս՝ երկուս և կէս՝ ՚ի յընթաց
 զկենդանակերպքն կատարէ՝ և զաստի
 ՚Կ քսան և եօթըն թիւ աւուրցքն կատար
 դարձեալ ՚ի նոյն՝ գայ վերըստին՝ տեղ քընընդ
 ՚Կ քսան և ինն՝ օր և կիսոյն՝ աւարտա
 դարձեալ նորէ՝ զիւր հնութեան մանկա
 ՚Կայց ըզամանէ՝ ոմանք ասեն՝ արք գիտնա
 թէ ոչ ունի լոյս յինքննէ՝ իւր բընա
 ՚Կ և հայեի՝ բնդդէմ կացեալ՝ արեգա
 և ՚ի նմանէ՝ ճառագայթէ՝ զլոյսն իւրա

ման.
 կան.
 կան.
 կան.
 քան.
 կան.
 բան.
 նան.
 կան.
 ցան.
 ցան.
 կան.
 բան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 ման.
 ճան.
 ման.
 եան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.

Ելուտի
 և 44

Այլ մեք ասեմք՝ յն սուրբ դրոց՝ ճշմարտա
 թէ էլ լոյս լուսնին է յինքենէ՝ արարչա
 Օյ թէ ճի՛ ճի՛ մի փոքրագոյն՝ և սողնա
 ունի լուսիկ՝ տպանորեալ՝ ՚ի յիւր ար
 Որով ըզգիբս իսկ ընթեռնուն՝ ՚ի ժամ՝ մը
 ՚ի կարգ դրոցն՝ զնա տանն լալ՝ ՚ի տաղս
 Այսու սչ է զարմանք ասիլ՝ զոցս մեզ ըզ
 և թէ ըզլոյս՝ լուսինն ունի ըսկըզնեա
 իսկ սր նշան՝ և գիծ ՚ի նմա՝ է զքոշմա
 պն շուք երկրիս՝ է և ծախս՝ սրբ կերպա
 Օյ ՚ի հոյեիլ՝ է աշխարհիս՝ նա ցուցս
 նա և երկրի՝ շար մեծաւ թնն՝ ասեն ըզ
 թէ է օրինակ՝ պոքով իննգրես՝ հաւանա
 ՚ի քաղաքաց՝ բազմաց ուսիր՝ սիւղերա
 Օյ ՚ի յամ՝ քաղաք փողոցք են յոյնա
 և միտպէս՝ զնա տեսանեն՝ դէմ՝ յանդի
 ՚ի ժամանակս՝ աւուրց տարեաց՝ է մեզ նը
 և որք օգոց՝ փոփոխու թնց՝ տեղեկա
 Պատարադք՝ և աղօթիւք՝ առ տեր կար
 ՚ի բերմանէ՝ շար պատահմանց՝ ըզգուշա
 Այլ որք ՚ի ժամ՝ նաւել կամին՝ զ ճառա
 ՚ի նոյն տեղեոջ՝ նաւհանգստին՝ զե տեղա
 Որք ճանապարհ՝ հեռի ունին՝ կամ լիւսա
 սնդէն ՚ի տան՝ ըզգուշացին՝ անմատա
 Այլ ոցս նըշան՝ սեռ ըն սիրոյ՝ արարչա
 զի լեւենացն՝ մի կորիցեծ՝ որդիք մարդ
 Այլ և յանբանս՝ իսկ տեսանի՝ նըշան աճ՝
 և արնկազան՝ բնութեց լինել՝ պլայլա
 Օյ ՚ի ՚ի յամման՝ նօրին աճնն՝ և լիա
 և ՚ի մաշկլն լուծանին՝ և թուլա

կան.
 կան.
 կան.
 տան.
 թան.
 կան.
 կան.
 նան.
 կան.
 բան.
 կան.
 կան.
 կան.
 ման.
 շան.
 նան.
 դան.
 նան.
 կան.
 նան.
 կան.
 կան.
 ման.
 կան.
 կան.
 կան.
 նան.
 նան.

Օնոյն

Օչոյն և 'ի ջուրս տեսանես առ ծովս	կան.
որք լիանան' և թեքանան' նրմին նք	ման.
Խոյց զարեանամ' ետ չը լուսնին' և գեալ սահ	ման.
որ մշտ անկումի' և հընու թի' փոփոխա	կան.
Օ ի օգտիսն' նիւթ ամանց' է երկրե	լան.
որպէս սրտակոնք' զաղապարտի' բղիարծբա	կան.
Յորժամ' երժայ' լուսննն մերձ' արեգա	կան.
նտագու թի' լինի լուսնոյն' ունակա	կան.
Օ ի զբողոքակ լուսնոյն ունի վերայ կող	ման.
և այն ընդդէմ' արեգակունն' 'ի հոյեց	ման.
Իսկ յատանել' նրմին 'ի բոց հեռացա	կան.
յայնժամ' լուս' լոյսն լուսնին' և մեծա	նան.
Խորք լուսնոյն' իջանելով' ներքնոյն կող	ման.
և բտուէրին' հալածելով' առ վերնա	կան.
Յորժամ' 'ի ծնունդն' իւր երկի' նորոգա	կան.
յարե մըտից' զհոյեց ունի' արեկէ	եան.
Իսկ յարե ելա' 'ի լըբմանէն' մաշողա	կան.
առ յարեմուտս' բզդէմն ունի' բզհոյեց	ման.
Օ ի կէս զընտին' լուսով լինի' այնքով' կող	ման.
որ 'ի լուսոյ' արեգականըն մերձե	նան.
Աճ որ 'ի միս' կողմին լինի' և զատա	կան.
տանց լուսոյ' նա երկի' բտուէրա	կան.
Իսկ բզպատմա' սարին լինել' խաւարա	կան.
որ պատահի' այնով' ինչ աւուրց' հընդետա	տան.
Յորժամ' կըշիս' միմեանց լինին' հանդիպա	կան.
որ առ վերնաւն' արրամագ իծն' և ներքնա	կան.
Յորժամ' վեցիւք' կենդանակօքն' են հեռաա	տան.
հարիւր ութսուն' ստախմանօք' են բացա	կան.
Ստորական' լուսոյն ձգումն' հիստիսա	կան.
որ 'ի ծագման' լուսոյն լինի' արեգա	կան.

Իսկ որ 'ի հետ՝ սորին գօտին երրորդա
 արորողիտէս՝ է ը յունայ՝ վերակող
 Օջհայ կողի՝ նա 'ի յազգէն սր տաճկա
 և ը հայու մը լուսաբեր՝ ծագողա
 'Այն չտի և նա՝ պատէ զգօտին՝ կենդանա
 զոր փայլածուն՝ ունի զընթացս՝ յարմարա
 իմա բնութի՝ ասեն լինիլ՝ յոյժ խընդա
 երգեցողաց՝ և գուսանաց՝ գուշակա
 'Բազըր եղանակ՝ ձայնից հմուտ՝ յոյժ ըղձա
 և մեծ ազգի՝ կանանց գուշակ՝ պըճնողա
 թողից և զայլս՝ ասել սրմա՝ երկայն ըզ
 որ 'ի յանբոյսս՝ և բուսականս՝ է աղլա
 'Ի չորրորդումն՝ ելից կամարն՝ արեգա
 զոր ելինոս՝ բզնա ձայնեն՝ ազգն յունա
 'ՆԸ և շամըս իսկ անուանեն ըստ արարա
 որ 'ի հայու մն՝ գեղեցկապէս՝ ստուգա
 իմանք բնութի՝ ասեն սրմա՝ յոյժ ցրտա
 և 'ի յարփւոյն՝ առեալ ըզլոյսն՝ ըզջերմա
 'Ե՛ յարացոյց՝ սրմին բերեն՝ նըմանա
 զակըն բիւրեղ՝ յորժամ՝ ունիս՝ յարեգա
 թէ պիտ և յուրտ՝ է նա բ՛ութի չըն յատկա
 իսկ 'ի նմանէ՝ շողն որ կաթէ՝ հուր լուծա
 'Նոյց հաւանիմ՝ ես քբ գրոց՝ Թժա
 որ 'ի հոգւոյն՝ սըյ խօսեալ՝ մեղ յայտնե
 'Օ ի առաջին՝ լոյսն որ անեղ՝ արարչա
 երկրորդ արար՝ լոյս գեղեցիկ՝ և եղա
 'Ե՛ 'ի լուսոյն՝ երրորդ աճուրըն ցիբ և
 արկեալ անօթ՝ լուսաճորացըղ զանա
 'Ե՛ զհրաշատ՝ լոյսն պայծառ՝ և սրբզա
 արկեալ անօթըն լուսատու՝ արեւա

կան.
 ման.
 կան.
 կան
 կան.
 կան.
 կան
 կան.
 կան
 բան.
 կան
 կան.
 կան.
 բան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 բան.
 ցան
 կան.
 կան.
 ցան.
 զան
 կան.
 կան.

Ք զօհրս
 Չէր՝ և
 լուսաճոր
 Օ զօհրս
 Չէր՝ և
 լուսաճոր

Որ առաջին՝ բաժին աշխարհն՝ է հրնդկաս	տան.
անդ միշտ և նոյն՝ ժամքըն լինին՝ երկոտա	սան.
Որք և լրման՝ իսկ աշխարհի՝ մէջ կոչէ	ցան
և ՚ի սաստիկ՝ ջերմութէն՝ յոյժ թըլսա	ցան.
Իսկ ՚ի յերկրորդ՝ մասինըն ժամք՝ երեքտա	սան.
տիւք և գիշերք՝ միմեանց լինին՝ փոխատրա	կան.
յ. յս մինչ ՚ի վեց՝ մասն աշխարհիս՝ փոխանցա	կան.
մասունք ժամուց՝ որք անդ լինին՝ եօթն և տա	սան.
Իսկ առ մասին՝ եօթնարածին՝ հիւսիսա	կան.
տիւք և գիշերքըն փոփոխին՝ ժամուք քը	սան.
կըրեմըն տիւքն՝ պսչափ աճեալ՝ երկարա	նան.
իսկ գիշերոյն՝ ժամք մինչ ՚ի չորսըն նոճազա	նան.
կը որ ՚ի յայն՝ կոյս աշխարհին՝ հիւսիսա	կան.
պն անընակ՝ ՚ի մարդկանէ՝ և ցըրտա	կան.
՚ի յեղանակ՝ գարնանային՝ և ամա	սան.
ամիրսս վեց՝ միշտ ՚ի տեղի՝ անդ տիւ մը	նան.
Օ ՚ի ՚ի խոյէն՝ մինչ ՚ի կըրէոըն կիրալ աշ	նան.
արեգականն՝ է բարձրութի՝ հիւսիսա	կան
Ոչ գոյ տեղի ընդգիմակայ՝ գեր ամբարձ	ման.
առնել ընդդէմ՝ շուք և ծածկոյթ՝ ըստուեբա	կան.
Կը ՚ի յաճուրս աշնանային՝ և ձըմե	րան.
միշտ անդ գիշեր՝ ամիրսս վեց՝ երկարա	նան.
Օ ՚ի առ հարաւ ցածանալով՝ արեգա	կան.
ոչ ժամանէ՝ անդ առ նոսա՝ լուսոյն ծագ	ման.
Սի է գուշակ՝ թագաւորաց՝ ազգի մարդ	կան.
և յանասունս՝ ըզէի հզօր՝ և խորոխտա	կան.
՚ի գազանաց՝ ինձ և առիւծ՝ մըո ընչա	կան.
և ՚ի թռչունս՝ զարծիւ և զպլս՝ որսորդա	կան.
Ը. յ. և ՚ի բոյսս՝ այնք որք պատուով՝ իշխանա	կան.
անուշահոտ՝ ծաղկանց որք կան՝ ՚ի բուրաս	տան.

Իսկ մեք հըրատ՝ նըմին ասեմք՝ կիզողա
ջերմին և չոր և պրեցող՝ բոցանը

Ար քզգօտին՝ ի ՚ր պատելով՝ պարազրա
և անարատ՝ քննա ամիսս՝ ութ և տա

Օր քնդ կիսոյ՝ կայ յաստիճանն՝ ընթացա
կէօ քնդ ամնոյ՝ առ կինդանեաւ ըն կատար

Օ պլըրն թողից՝ ասել քզբան՝ քննողա
յորս և ունի՝ ինչ գուշակմունք՝ ազգողա

Սեց երբորդին սկսայց ասել՝ աստեղըն
որ նա կոչի զեւս՝ ի բարբառ ըն յունա

Եւ՝ ի տաճկացըն մուշթալի՝ է շնորհա
և լուսընթագ՝ որք ՚ի յորդուոցըն հայկա

Վիտնական՝ և ուղղախօս՝ ճըշմարտա
եկեղեցեաց՝ և սուրբ տեղեաց՝ աղօթա

Եւ՝ ի բուսոյ՝ քաղցր և անուշ՝ ճաշակա
և յարուճեստից՝ թագ և պսակ՝ արքայա

Օ գօտին պատէ՝ զիւր ՚ի տարին՝ երկոտա
խակ զաստիճանն՝ երկոտասան անուրբք լըթ

Եւ յս գեղեցիկ՝ ասարդ բարուոյ սզգողա
որ յիմաստնոյ՝ բնութի սորա՝ յոյս քըննե

Եւ՝ ՚ի կամարըն յեօթներորդ՝ ՚ի վերնա
զոր յոյնք կըճօնոս՝ և պլք զօհալ՝ զանուէնըն

Ճըրտին և չոր՝ բնութի ըն չար՝ և վնասա
գուշակ լուծից՝ և ծերութե և տրտմա

Եւ և երկիւղ՝ և մահարեր՝ կասկածա
և պլ բազում՝ մասանց իրաց՝ գուշակա

Պատէ զգօտին՝ ՚ի թիւ տարեաց՝ երեսնա
և զաստիճանն՝ ՚ի յերեսուն՝ օր ամսա

Սէ թէ տարտամ՝ է սա գնացիւք՝ կամ՝ ծանրա
պլ յոյժ անբաւ՝ բարձր է երկին՝ սորայն կայ

կան.
ման
կան.
սան.
կան.
ման.
կան.
կան.
կան.
քան.
կան.
կան.
կան.
քան.
քան.
կան.
կան.
կան.
սան.
ման.
կան.
ցան.
կան.
տան.
կան.
կան.
կան.
կան.
կան.
կան.
կան.

Չ հոսչ
Եւրբ...
Չբ...
Գե...

Ի զօհալ
սոցո-ր
է և չոր

26

26

Որ լուսընթաց՝ և մուշթարին՝ է վերնա
 զայն ճոխութե՛ն՝ և մեծութե՛ն՝ ասեն նը
 Իսկ փայլածուն՝ զոր օտարիտ՝ խոնարհա
 զայն հնարագործ՝ իմաստութե՛ց՝ վարժողա
 Սրբա դիմակ՝ գործովք միմեանց՝ վիճակե
 և առ միում՝ անձին սորա՝ ոչ բնակա
 Օ ի մեծութե՛ն՝ ուսմունքըն չեն՝ ախորժա
 և ոչ ուսմանց՝ հոգք աշխարհիս՝ պատրողա
 Իսկ թէ իւրեանց՝ տուն զոր ասեն՝ պատահա
 մարդն երկոցունց՝ շնորհաց լինի՝ ապրընջա
 Եւ այս պարզեք՝ բարեբարին՝ առատա
 որ զարժանիսն՝ բնորէ՛ ի գործ՝ մարդկան պի
 Իւցց զի բազումք՝ են այսրմ՝ տէր՝ և անար
 զի այ՝ շնորհքն է առատ անգրգջա
 Են և այլ՝ աստեղք երկու՝ բնդդիմա
 մուշթարին՝ և լուսարեբն՝ որ է զօհ
 Օ ի լուսընթացն որ՝ ի վերոյ՝ արեգա
 զնա սրբութե՛ն՝ և մաքրութե՛ն ասեն իշ
 Եւ զլուսարեբն՝ որ առ ներքոյ՝ խոնարհա
 զոյն խնդութե՛ն՝ և ցանկութե՛ն՝ որ մարմնա
 Իսկ ըզպատճառն՝ այսրմ՝ գործոյ՝ վկայա
 ոչ տարադէպ՝ այլ մտաւոր՝ խորհրդա
 Օ ի նա՛ ի վեր՝ առ վերնայինսն յարմարա
 սա՛ ի խոնարհ երկրաւորաց ասրփողա
 Իւցց աստեղացս՝ այս որոշին տեղ և կց
 ոմանց բարեաց՝ զայլըս չարեաց՝ ասեն նը
 Օ ի որք սրբձեբ՝ և կենդանեաց՝ են կերպա
 զոմանրս տուն՝ նոյլն ասեն՝ իր սեփհա
 Եւ ի տեղի՛ ուր յարարչէն՝ ստեղծեալ ե
 զնոյնն փառաց՝ և բարձրութե՛ն՝ ասեն կց

կան.
 շան.
 կան.
 կան.
 ցան.
 նան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 ասան.
 ժան.
 կան.
 կան.
 բայն.
 կան.
 խան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 ան.
 շան.
 բան.
 կան.
 դան.
 ան.

Եւ

26 ♀

Եւ որք բնութիւն՝ մտորակին՝ հանդիպա
 ըննա բարի՝ և շնորհաւոր՝ ասեն բնա
 Սմանց սիրոյ՝ տես և հայեցք՝ խաղաղա
 զայդ ստու բնդէմ՝ և անյարմար՝ վիճողա
 Եւ ապացոյց՝ սորին բերեն՝ նմանա
 զք չէ արժան՝ իսկ ազարտել՝ բնա մարդ
 Օայն որ ՚ի տան՝ իւրում լինի՝ հանդիպա
 որպէս թէ որ՝ յիւր բուն երկրին՝ հաճոցա
 Եւ զոր փառաց՝ և բարձրութե՝ ասեն կոյ
 որպէս թէ որ՝ յիւր հոցրենիսն՝ ըստացա
 Եւ որ բնութե՝ անդւոյն կերպին՝ հանդիպա
 որպէս քաղաք՝ նորին և մերձ առ ազգա
 իսկ որ սոցունց՝ տեղեաց բնդդէմ՝ պատահա
 զնոսին տկար՝ իսկ և անզօր՝ անդործնա
 Լ. Ես քեզ սակաւ՝ բան յարտաքնոց՝ ուսումնա
 թէ ակորժես՝ իսկ և չառնես՝ քամահա
 Օի աստեղաց՝ բնութի չասեմք՝ ազատա
 կամաւ յինքեանց՝ ներդործելով՝ իշխանա
 Լ. Դ ՚ի մարդկան՝ պէտքս կազմեալ՝ ծառայա
 և յարարչին՝ հրամաննս կան՝ միշտ անխա
 Օի որ բատեղձ՝ զաշխարհս բանիւն՝ աբարչա
 զնոսա ձեռին՝ գործիք ունի՝ յարմարա
 Ար արոճեստիւ՝ շարժեալ շրջէ՝ զգունդն երկնա
 և նոյն շարժմամբ ժամանակաց՝ թիւք զոյա
 իսկ ժամանակք՝ լուսաւորօքդ՝ որք բնթա
 որպէս նիւթոյ՝ ինչ տարեբացդ՝ են գործնա
 Եւ համայնից՝ գոյից տարեբքս՝ են ծնողա
 որք կենդանիք՝ և բուսականք՝ բազկացա
 Լ. Ես համառօտ՝ ցոյց արոճեստին՝ անձա
 որ զլուսաւորսդ՝ կազմեաց գործիք՝ իւր եզա

Լայց

Ի այց չէ զարմանք՝ այս տեսանող՝ մըտաց մարդ
 Թէ 'ի բարձունս՝ երկնից լուսոյ՝ ծաղկունք ծը
 Որ զօրութիս՝ ինչ բնաւորեալ՝ ունին ազգ
 զօր արարիչն՝ եղ 'ի նոսա՝ օգուտ մարդ
 Որպէս արմատքս՝ սչս որ յերեսս՝ երկրի բու
 ներդործութիս՝ ունին յինքեանքս բնա
 Եւ և պրտուղք՝ երկրի համովքն զանա
 տմանք կապողք՝ են այլք կակուղք և լուծա
 Ոմանք ցրտիկնք՝ են այլք քաղցունք՝ և ջերմա
 որք 'ի տարից՝ նոյնք զանազանք՝ որակա
 Եւ յնպէս ծաղիկք՝ յերկրի 'ի յայս բնաւորե
 և համօրէն՝ տունկք և արմատքն սեռա
 Ոմանք ցաւոց հիւանդարերք՝ և մահա
 այլք զօրութիւն՝ բժշկարար՝ առողջա
 Թողից զթռչնոց՝ և զգազանաց՝ ճառել բզ
 որք զանազան՝ կերպ և 'ի բարք՝ բնաւորե
 Եւ և 'ի խունկս՝ ինչ կինաման՝ զարմացա
 որ բզմանէ՝ են սքանչելի՝ բանք Քառա
 Եթէ 'ի ջուր՝ ինչ կաթսայից՝ եռանդնա
 արկեալ փոխէ՝ զնա ցրտութիւն սառնա
 Եւ և 'ի քուն՝ գոլով մարդոց՝ և թրմի
 մերձ առ շրթունսն՝ եղեալ բոխէ բարբառ և
 Եւ և կարծիք՝ ինչ կուսութիւն՝ յոք լուծա
 զնա ծխելով՝ իսկ ճշմարիտ՝ տեղիկա
 Եւ և այլ և ս՝ ծաղկունք յոլով՝ զարմանա
 որք զօրութիս՝ ինչ սքանչելի՝ ունակա
 Եւրդ թէ 'ի բոցս՝ է ինչ բնութի՝ ներդործա
 որք եղծականք՝ են առօրեայք՝ և անցա
 Եւ և մի՛ լիցի կարծիք՝ երկրայա
 Թէ զօրութի՝ 'ի լուսաւորող՝ են ազգա

կան.
 նան.
 ման.
 կան
 սան.
 կան.
 զան.
 կան.
 կան
 ցան.
 ցան.
 կան.
 կան.
 կան.
 բան.
 ցան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 բան.
 կան.
 նան.
 զան.
 ցան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.

Ար 'ի լուսոյ' են և 'ի հրոյ' նիւթ պարզա
 և տարերացս' որք 'ի սոցունց' են շարժա
 Կայց թէ վասն էր' բնաւորեցան' այս առ մարդ
 զաշխատութիս' պլոց առնել' եպիրա
 Այս պամ' երեք' պատճառ ասեմ' զիպողա
 'ի դու ուզիդ' մտօր լսէ' յօժարա
 Մի' թէ կարծիք' ինչ է ուսումըն' թերու
 և կամ անշահ' իսկ աշխատանքըն արքնու
 Արկրորդ թէ ծոյլ' իսկ և տարտամ' է կրթու
 և ոչ առեալ' զուսման ճաշակըն քաղցրու
 Արբորդ մատանք' ինչ նախանձու' և հեռա
 որով մտչէ' զհոգին հրով' տաշորա
 Կայց զոր երկցըս կարգեցի' վերջին ըզ
 նախ առաջին' ըզնոյն ցուցից' քեզ խրատա
 Մի' նախ նձուռն' հրով մտչիք' կամ արբամն
 մի' զընկերաւըն քամահեր' որպէս զան
 Մի' ըզբարեոյն' շար սասացես' ըզկերպս
 մի' բտեղձուճաճ' վիհին տեսցես' որպէս խո
 Արպէս ծարաւ' աղբեր դիմես' յօժարա
 և ըզպարեալ միտոզ արբուսցես' բանիք ուս
 Արպէս լուսոյ' ծագման յբտակ' արեգա
 նոյն ըզհոգւոյդ' աչքս բացցես' տեսողա
 Մի' յայլասեռ' յազգաց դարչիք' ինդրողդ ուս
 մի' յաղքատաց' մեծամբտիք' որպէս իշ
 'ի յլ առ 'ի քեզ' որպէս 'ի փշոյ' վարդ հոակ
 թէ զոր անօթ' շնորհաց տեսցես' և պատուա
 Մի' ծուլութիք զանպաղեսցիս' որպէս զան
 մի' զանգաստան' հոգւոյդ թողցես' որպէս խո
 Մի' ապառաժ' զսիրտդ արասցես' բանին սեր
 և մի' փշարեր' անտառացիս և հեղձա

կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 կան.
 թե.
 թե.
 թե.
 կան.
 կան.
 կան.
 բան.
 կան.
 կան.
 բան.
 բան.
 ասան.
 կան.
 ման.
 կան.
 կան.
 կան.
 ման.
 կան.
 բան.
 պան.
 ման.
 կան.

այս քան
 էր ասոյց
 զսէ թիս
 նա այլոց

Մի

Մի ճանապարհ՝ սօրից լիցիս դու և կո	խան.
զայս 'ի բանից՝ փրկչին ուսցիս՝ առակիս	կան.
Բայց որ զարուեստս՝ սոս նախատեն՝ իբր անպի	տան.
որ 'ի մերոցս՝ ազգաց թողեսպ արտաքսե	ցան.
Եւ այսոցիկ՝ որատառ ունին՝ խորհրդա	կան.
զի շարաշար՝ ուսմունք յոմանց՝ խառնակե	ցան.
Եւ որք յիմար՝ մըտօք սըմին՝ ծանօթա	ցան.
նոյնք իմաստուն՝ զանձն և ներհուն՝ համարե	ցան.
Բլ տեսութի մըտաց ունին՝ յոյժ ախտա	կան.
և 'ի գրոց՝ սրբոց լուսով՝ սչ փառե	ցան.
Սրօք գանձառ՝ խընամք սիրոյն՝ արարչա	կան.
որ արուեստիւ՝ ետ 'ի բնութիս՝ այս եղա	կան.
Օ ի 'ի գոյիցս՝ եղականաց՝ և եղծա	կան.
զգոյացուցիչն՝ անեղ ուսգութ՝ անապա	կան.
Օ այն աստեղաց՝ բնութեն ասեն՝ յարմարա	կան.
ի խանարար՝ զնոյն ներգործել՝ անբանա	կան.
Բ. յ. և զմերն՝ իսկ շարժութիւն ի խանա	կան.
առ 'ի ներքոյ՝ նոցին կարգեն՝ բնաւորա	կան.
Բայց որ զուսկան՝ գործւոյն ունին՝ որսորդա	կան.
և յաղտաղտուկ՝ ծովէ որսան՝ ինչ պատուա	կան.
Բ. 'ի ցամաք՝ տեղի նստին՝ հանգարտա	կան.
և ըզխոտանն՝ 'ի բաց բնտրեն՝ պատրաստա	կան.
Սամ՝ որ հրճուտք՝ են արուեստից՝ բլժ բլչա	կան.
'ի յողնակի՝ ծաղկանց լինին՝ հաւաքա	կան.
Բ. յ. և զեւնոց՝ թիւնաւորաց՝ և սողնա	կան.
խածեալ վիրաց՝ նոցուն կազմեն՝ դեզ փրկու	թիւ.
Սրով և դու՝ իսկ իմաստուն՝ և խոհա	կան.
'ի յամ՝ ուսմունս գացեալ՝ ինչ ուղղա	կան.
Եթէ յստակ՝ զմիտող ունիցիս՝ տեսողա	կան.
'ի յախտաւոր՝ բանից մեալով՝ անցանկա	կան.

Կորա սրբախա՛ իմ՝ աննշանաց՝ ոչ բղձա
 Եւես նոյունց՝ հեռեւելով՝ եղէ ան ցան.
 Դի՛ ՚ի յերկրիս՝ յորում էլի՛ արեկոց նը բան.
 սոցա պըտուղք՝ իմ՝ վաստակոցն՝ էր անպի ման
 Կէ՛ որք պտղոցն՝ քաղցրածաշակ՝ ոչ բաղձա նան.
 Ե ոչ ՚ի տունկն՝ իսկ զթալով՝ տանին դար ման.
 Վասն այնորիկ՝ բարձի թողի՛ զձաշակն ուս ման.
 Ե գանձն ՚ի գործ՝ Ետու հոգոց՝ աշխարհա կան.
 թէ՛ կէտ անձուկ՝ սրտիս՝ նեղէր՝ տազն սպա կան.
 ն ՚ի խորոց՝ սրտե հըն էր՝ ձոցն հառաչ ման.
 Եւ որ ՚ի դէպ՝ հասակն ուսման՝ Ե մանկա կան.
 Երբէք Ե ոչ՝ ինձ պատահի՛ քանզի ան ցան.
 Եւ առ ՚ի նոյն՝ սիրով գառնամ՝ յոյժ բղձա կան.
 Ե զերկնային՝ զարգուն ճառեմ՝ ներբողա կան.
 Դոր առ տեղեաւն՝ քեզ ծանուցի՛ բանք մարմնա կան.
 գնոցն եղանակ՝ առ փոխեցից՝ քեզ հոգե կան.
 Ե՛վ սրանչիլի՛ ձեզուն յարկի՛ պո մեծի տան.
 ՚ի բարձրելոցն՝ բանէ ձգեալ՝ որպէս խո բան.
 Արբակի՛ սեռից ազանց՝ ժողովա բան.
 որք ՚ի ծոց քո՝ պորունակին՝ խը խճանա կան.
 Դու յարկ մեծին՝ ձեռամբ շինեալ՝ արքայա կան.
 ջահք ՚ի բարձանց՝ ՚ի քեզ կախեալք՝ անշիջա կան.
 Դու անթառամ՝ ծաղկանց լուսոյ՝ մեծ բուրառ տան.
 որք յանգատան՝ քո զեղեցիկ՝ ծաղկազրե ցան.
 Եւ թէ միայն՝ քո պ բանոց՝ զարդարե ցան.
 Ել բովանդակ՝ մարմին Ե անձն՝ շքեղա ցան.
 Եոյժ մեծութի՛ քո հրաշագեղ՝ անչափա կան.
 հանդերձս նուրբ՝ Ե պատմուձան՝ քեզ կարգե ցան.
 Եւ թէ միայն՝ կրկին ակունք՝ որք ձօխա ցան.
 այլ յոգնակի՛ ակունք լուսոյ՝ շարագրե ցան

Ի որ հը բ
 Գ ա յ ա ն
 Գ ի ն ո ա ի ք

Սա զօրինացըն հընոյ բերէ՝ ըզկեբոյա
 որ մօխսեփե՛՛՛՛՛՛՛ տո՛ւնն աղպին՝ խորակէ
 Լոյս գիշերոյ՝ ժամանակին՝ ազօտա
 մինչչեա ծագեալ՝ չէր արեգակն՝ արդարու
 Լուսինն սր ոչ՝ կարէ ծագել՝ գլոյս հանրա
 պլ գիշերոյ՝ մասին նո՛ւազ՝ փայլո՛ղա
 Աոյն և օրէնքն՝ որ տո՛ւնն տոհմին՝ արքահամ
 ոչ օղնէին՝ այլ յայտնէին՝ զմեզս մարդ
 Լ՛յլ և առեղք՝ համագումար՝ շարունա
 որք ընդ լուսնին՝ խումբք և կաճաւք են յոգնա
 Օ մարգարեից՝ դասքն երջանիկ՝ որք մարքե
 ընդ օրինացըն լուսատու՝ մարդկան տա
 Լստեղք ճեմնն՝ յերեկոյին՝ ժամուն սկըս
 կարգ ըստ կարգի՝ խողան՝ ի լոյսն՝ առա՛ւօտ
 Մինչ արուսեակն՝ առա՛ւօտուն՝ լուսոյն նը
 որ արո՛ւէստի՛՛՛՛՛՛՛ ւայ գալըստեանն՝ արեգա
 Լ՛յսպէս և պարք մարգարեիցն՝ օրք ընտրե
 ՚ի նը հողւոյն՝ ճբազունք լուսոյ՝ շնորհաց լու
 ՚Ի մօխսիս՝ մինչ ՚ի յօժեալն՝ անքն
 ՚ի խա՛ւարի՝ կռապաշտութն՝ լոյս ծագե
 Տանըս մեծի՝ պսմ՝ աշխարհի՝ որ զդպա
 պատգամախօսք՝ և լուսաբերք՝ առաքե
 Սքսա զխորհուրդ՝ անպարագիծն՝ անու
 յոգիս մարդկան՝ նըշուրցին՝ լուսոյ նը
 Մինչ արուսեակն՝ արեգականն՝ արդարու
 հինն օրինաց՝ ա՛ւարտողին՝ նորոյս սկըգը
 Սա յովհաննէսէ ամօրդին՝ զաքարի
 որ կարապետ՝ անորդւոյն՝ էր գալըստ
 Աոյն և ճրագ՝ շնորհօք վառեալ՝ օրինա
 միտիթարիչ՝ խոր գիշերոյն՝ և թախճա

բան.

եան.

կան.

թե

կան.

կան.

եան.

կան

կան

կան.

ցան.

ճան

ման.

եան

շան.

կան

ցան.

ցան.

բան.

ցան.

կան.

ցան.

թե

ման.

թե.

ման.

եան.

եան.

կան.

կան

Եւ գիշերոյ՝ հաւ քաղցրախօս՝ և զոճարձա
 զարթուցանօղ՝ մարդկան՝ ՚ի քնոյ՝ թմրողա
 ՚Դարձեալ և այլ՝ քեզ օրինակ՝ յարմարա
 անմեղ մարդկան՝ որք և մեզօք՝ իսաւարա
 Սա յարե ելս՝ գոլով բողբ՝ իսկ ՚ի լըբ
 և առ սահաւ՝ սահաւ իսաւար փոխարկա
 իսկ յարե մուտքս՝ կոյս բոլոր՝ լուսոյն ու
 առ փորբ փորբ՝ աճմամբ՝ ՚ի լոյս՝ զոճարթա
 ՚Արմանապէս՝ մինչդեռ է մարդն՝ անմեղա
 արդարութե՝ գործովքն՝ ՚ի լոյսն՝ է հոգե
 իսկ թէ մեղացն՝ լատունբք՝ ՚ի նմա՝ հզօրա
 արդարութե՝ լուսոյն նրշոյլք՝ տղեղա
 ՚ի կատարիլ՝ բարւոյն լինի՝ նա լուծա
 և հեշտութե՝ ախտիցն մուտք՝ ՚ի նրմա բա
 ՚Եղէն բոլոր՝ մասունք հոգւոյն՝ տղեղա
 և յարե մուտքս կոյս լինի՝ դիմեցա
 իսկ թէ ծագէ՝ ՚ի նմա շնորհքն զղղջա
 Քնչդեռ ՚ի մէջ՝ մեղաց նստի՝ վարանա
 Ըզ չարաչար՝ մեղսքն լինի՝ նա խոստո
 և յառաջին՝ փառացքն գայ՝ ՚ի կերպա
 Ըյս քեզ դպրոց՝ ալֆափտաց՝ որպէս ման
 ՚ի յանբարբառ՝ տառիցն երկնի՝ նրշան ուս
 Ըյլ և զպայծառ՝ լուսոյն աղբիւր՝ միշտ հոսա
 Ըզգեղեցիկ՝ ակն աշխարհի՝ լոյս ցուցա
 Օնա ՚ի կամարբդ քօ բերես՝ ջահ փայլա
 որ զկերակուրն հրոյ բաշխէ՝ բնաւից պի
 Սա մեղ իրատ՝ օրըստօրէ՝ քարոզա
 Ըզմահ և զկեանք՝ օրինակէ՝ դէմ յանդի
 Ըաւաճօտուն՝ ծագմամբ Ըզճնունդն մայրա
 երեկոյն թաղմամբ Ըզմուտան՝ ՚ի գերեզ

կան.
 կան
 կան.
 նան.
 ման.
 կան.
 նայն.
 կան.
 կան.
 կան.
 նան.
 նան.
 կան.
 նան.
 նան.
 կան.
 կան.
 կան.
 վան.
 րան.
 կան.
 ման.
 կան.
 կան.
 կան.
 տան.
 կան.
 ման.
 կան.
 ման.

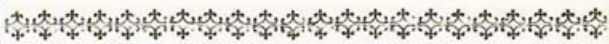
Լ՝ յլ ոչ յերկուս՝ իսկ բաժանի՝ բնութենըն ըսն.
 և ոչ կրթիկն՝ ասել ըզգի մն՝ որոչա կան.
 Լ՝ յլ մի և նոյն է մարմնացեալ՝ անձըն ըսն.
 բնութիք գիմա՛ւ՝ առանձնութիքըն միա կան.
 Ո՛չ անմարմին՝ բնութին եղև՝ այլայլա կան.
 և կամ՝ մարմնոյ՝ ինչ թանձրութե՛ն՝ փոխարկա կան.
 Լ՝ յլ կատարեալ՝ բնութեց երկուց՝ նոր խառնը ման.
 միաճորեալ՝ անյեղապէս՝ անճառա կան.
 Սարդ լինելով՝ բոլորովիմք՝ անձըն ըսն.
 և ըզբնութիան՝ իւր պահելով՝ անշփոթա կան.
 Ը՛սացեալ՝ բոլոր բնութին ազամա կան.
 և զգոյութին՝ իւր ոչ թողեալ՝ ըզթանձրա կան.
 Լ՝ եր ճշմարիտ՝ և բարեփառ՝ ուղղադա ճան.
 և՛ ի յերկոթին՝ սիւն հաճատոյն հաստատա կան.
 Որպէս թռչունք՝ երկու թեւք՝ յող սրլա նան.
 արագապէս՝ զօղըն հերձեալ՝ բարձր ընթա նան.
 Լ՝ ճորպէս մարդ՝ որ կենդանի՝ և բանա կան.
 յերկուց ասից՝ կայ հաստատուն՝ անսխալա կան.
 Լ՝ յսպէս և դու՝ զբան հաճատոյ՛ն՝ անօրինա կան.
 այս երկոթու՛ք՝ բարեպաշտեա՛ փառատրա կան.
 Լ՝ զ մի բնութի՛ խոստովանել՝ ըստ միու թե.
 ոչ ուրանալ՝ որոց եղևն՝ ըստ գոյու թե.
 Լ՝ յլ զի յերկուց՝ կատարելոցըն միա կան.
 ոչ բաժանել՝ ոչ խառնակել՝ շրփոթա կան.
 Լ՝ եր գեղեցիկ՝ զինոճոր արի՛ հրսկացա կան.
 և զերկոսին՝ զէնս ըզգեցիր անվ՛թարա կան.
 Ի՛ թընամեաց՝ յոր պատահիս՝ մարտ իըմբա կան.
 ըստ պիտոյից՝ արկցես ՚ի գործ՝ գիպոզա կան.
 Լ՝ զ ձանապարհ՝ ուղիղ գնասցես՝ արքունա կան.
 զի յերկոսին՝ կողմանքն են փուշք՝ խոյտտա կան.

Ըյլ մի և նոյն՝ լինել բանին՝ բնու թի մարդ-	կան.
բարձրացուցիչ՝ բանք և դրեալք՝ նուճաստա	կան.
Մի ըզբնու թի՝ բանին տացես՝ օրխալա	կան.
առ ՚ի յեղուլ՝ կամ շրիոթիլ՝ խառնակա	կան.
Մէ համագոյ՝ ասել բանին զմարմին մարդ-	կան.
նէ բառ բնական՝ դոյացու թեցրն յատկա	կան.
Ըյլ ընդ բանին՝ միաճորեալ՝ անձառա	կան.
որ առ մարմին՝ իւր յարգանդին՝ ՚ի կուսա	կան.
Նանըն յղացեալ՝ յարգանդ կընոջն՝ ինն ամսա	կան.
բառ օրինի՝ որդւոց մարդկան՝ հասարա	կան.
խսկ ՚ի կուսէ՝ առանց սերման՝ անապա	կան.
որ յայտնապէս՝ է զօրու թին անա	կան.
Յորովայնի՝ կուսին մարմին՝ առ նիւթա	կան.
բայց ՚ի հօրէ՝ ոչ մեկնեցաւ՝ անըն	բան.
Մարմին հոգւով՝ միաճորեալ՝ միտք բանա	կան.
զի բոլորովն՝ անասցին որդիք մարդ	կան.
Նա մոցր միայն՝ ունի յերկրի՝ իւր ստեղծա	կան.
զի մեք կայցուք՝ հայր ՚ի յերկինս՝ անեղա	կան.
Նա կոչեցաւ՝ որդի մարդոյ՝ տընտեսա	կան.
զի մեք զան՝ հայր կոչեացուք՝ մեզ շնորհա	կան.
Թլիատեցաւ՝ նա ու թ օրեայ՝ ըստ ուխտին եդ	ման.
մեզ հոգևոր՝ թլիատու թի՝ տալ մայրա	կան.
Քառասնօրեաց՝ եկն ՚ի տաճարն՝ աճուրց լըբ	ման.
բստ օրինացրն մոխէ սի՝ որպէս գրե	ցան.
Պատարագօք՝ ընծայեցաւ՝ ան յանդի	ման.
հօր ՚ի բարձունս՝ ընծայելով՝ զբնու թի մարդ	կան.
՚ի յեզիպտոս՝ յովսէփ տանէր՝ փախըտա	կան.
լիաապաշտու թին՝ առնել անախ՝ հալածա	կան.
Մանուկն աճէր՝ և զօրանայր՝ ըստ կարգի աճ	ման.
խնաստու թի՝ լի և շնորհօք՝ անա	կան.

Օհր օրինակ նիւթ բղբալի՛ արեգա կան
 որ առ սակաւ՝ սակաւ ծագէ՛ զլցան իւրա կան
 Այցնայէս և բունն ընդ հասակին՝ իւր մարմնա կան
 զնծայն՝ փառսն փայլէ՛ր՝ բզփրբկա կան
 Ար կերակրօք՝ յանձն առ սրնունդ՝ արդոյա կան
 նոյն պարզ և եայ՝ մեզ կերակուր՝ բզհոյե կան
 Օամս երեսուն՝ ծածկեաց բզփառնն՝ անծա կան
 գայ մկրտիլ՝ առ յովհաննէս՝ ՚ի յորդա նան
 ինքն քաղցեաւ՝ և ժուժկալեաց՝ համբերա կան
 զանժամ՝ ճաշակքն բրժբլկեաց՝ զանժուժա կան
 Այցն և փորձի՛ ՚ի փորձողէն՝ անյաղժա կան
 զի զնախահայրն՝ յաղժօղ ցուցցէ՛ և զօրա կան
 ինքն էր անձ՝ համայն և մարդ՝ ճըմարտա կան
 որ ՚ի քաղցնուլն՝ ոչ ճաշակէր՝ անժուժա կան
 Եւ ճաշակէր՝ առանց քաղցի՛ իշխանա կան
 զի կամաւոր՝ ցուցցէ բղկիրսն՝ և փրբկա կան
 թէպէտ քաղցեաւ՝ որպէս գմբղ՝ կերակրա կան
 բայց բզքաղցուն՝ ժամն անցուցեալ՝ անծա կան
 Երեւելաբդ մի կայցես՝ զայլժակղա կան
 այլ աճբարձցիս՝ յիմանալիս՝ զերունա կան
 Աստուակեցաւ՝ յուզի զընալոյնն՝ աշխատա կան
 այլ ՚ի վերայ ծովուն քայլէր՝ թեթեա կան
 Ծարաւեցաւ՝ այն որ ծովու՝ եղեւլ սահ ման
 այլ ինքնակամ՝ եա մեզ բզջուր՝ կենդանա կան
 Բահաւիժեալ՝ լինէր ազգէն՝ ՚ի հրէա կան
 բայց ՚ի միջոյ՝ նոցունց զընայր՝ յօղ վերնա կան
 Արնջեաց քրնով՝ բաս օրինի՛ որդուց մարդ կան
 այլ արթնութիւն՝ սաստեալ ալեադրն տայ հրա ման
 Տըղիտացաւ՝ նրման մարդոյ՝ անգիտա կան
 այլ առ յապա՝ տուօղ բնութես՝ է զիտու թն

Եւ տրբումն ցաւ՝ կրբիւք բնու թէս՝ աղամն
 զի զտրամու թի՛ մեր դարձուցէ՛ յուրախա
 Եւ վերստին՝ տալ մեզ ըզդրախան՝ անմահա
 որ ճոխանայր՝ աղամնն հին՝ անդ փախկա
 'ի սիրերցն՝ արտասուելով՝ առ զերեզ
 անձարար՝ կոչեաց զմեռեալ՝ չորեքօր
 Եւ րտասուելովն՝ եցցց առ մեզ՝ դու թ սիրա
 Ծնծեաց զարտօսրբ յերեսաց՝ մեր ամե
 Եւ պատակեցաւ՝ 'ի ծառայէն՝ ձեռաց ստեղծ
 ծառայ առնել՝ ըզբանսարկուն՝ ետ մեզ հրա
 թառք բնկալաւ՝ 'ի բերանոյ՝ պղծոց մարդ
 և փճեաց 'ի դէմըս մեր զհոգին՝ անձա
 Եւ ետեցաւ՝ 'ի յանիծից՝ փայարն մահո՛ւ
 զնեղով զմեզ՝ 'ի յանիծիցն՝ օրինա
 Եւ ետաւ մարմնով՝ մահկանացու բնու թի՛ մարդ
 մեռոց ըզմեր՝ մահնն մահո՛ւ ամբն՝ անմահա
 թառակեցաւ՝ յերկրի մարմնովն՝ 'ի զերեզ
 իսկ միու թի՛ բանին ճաղով՝ անապա
 Եւ 'ի դժոխս՝ մերով հոգւովս բանա
 որ բնդ բանին էր միացեալ՝ անզատա
 Եւ բեքօրեայ՝ իսկ յարուցեալ՝ ըստ բանին խոստ
 ըզյարու թի՛ տալով մեզ յոյս՝ անապա
 Համբարձաւ՝ առ հոյր 'ի փառսն՝ իւր սեփհա
 ըզմեզ բնդ իւր՝ փառաւորել՝ անզուգա
 Եւցն հայրենի՝ փառօր զալոց՝ է 'ի վախ
 բնաւ կենդանեաց՝ և մեռելոց՝ 'ի դատաս
 Ոմանք 'ի հուրն՝ իսկ առաքին՝ անշիջա
 և այլք 'ի փառ ըս անպատու մն՝ անզրաւա
 Եւցն ժամ՝ ըզքեզ՝ իսկ պատուեցէ՛ սիրօղզ ըզ
 և զը թու թի՛ իսկ հայեցի՝ յանձնս անար

ԿՆՇ որք սիրով՝ յայտըմ՝ բանից՝ ինչ վարժե	նան.
նոցա՝ ի փառս՝ աջակողմանն՝ պայծառա	նան.
Օ ի ընդ սրբոցն՝ արժանացեալք՝ գուժար լըբ	ման
Երբորդու թե՛րն տալ զփառս՝ միշտ անվախ	ճան.
Ի՛նչօրս և ևս՝ փայտս անտառ ի՛ և գօտա	կան.
Երգեմ՝ ըզփառս՝ նժուլ թե՛ն՝ անլըռա	կան.

Ասան երկոտասան իե՛նդանիբերդեցն, երկոտասան ազգաց, և եր
 յոտասան անբաժնոց, տասցել՝ է (Յտասել Աբրամովէ : Աշե՛տ
 ին՝ ասի՛ ըլլէ ճարտոց, և իե՛նդանիբերդե՛ն ըստ այ՛մ՝ երբորդոց
 Բաժանելալ՝ է թիւոյ երկոտասան անբաժնոց ճարմնոց և աշխարհի՛ :

Կ
 Յ
 Ի
 Յ
 Ձ
 ՈՐ
 Ա
 ՈՒ
 Ք

Ա յն է գլուխ՝ որ է սար	սիկ.
ցուլն սրբանոց՝ բարեւլա	ցեբ.
Կհաճորն ուսը՝ որ է դամ	բիկ.
այս երեքեանս՝ գարնան ծա	ղիկք.
խեցզեալինն՝ հայք՝ լանջն առ մար	դիկք.
տա ի ծն է կողք՝ սսխա	ցեբ.
Այսն որովայն՝ ելլազա	ցեբ.
ամառն առնեն՝ այս կենդա	նիբ.
Աճիւնն է թիկունք՝ լիբէա	ցեբ.
կարիճն երանքն՝ իտալա	ցեբ.
Ըգեղնաճորն իլամա	ցեբ.
այս անդամբն՝ է առ մար	դիկք.
Ըշունն առնեն՝ այս կենդա	նիբ.
որ հետ աճուր՝ ստանամա	նիբ.
Օ ի արեգակն՝ առ կենդա	նիբդ.
փոխէ զորակն՝ իւր ընթաց	իւբ.

Ը՛ր յծեղջիւրօն բարձրն է աստ
 ջրհոսըն սրբունքն՝ եղիպտա
 Չու կն ոսկեց թաթթըն որ հրն
 ձրմեռն առնին՝ այս կենդա
 Տէր առաքել՝ դրեցի զայս
 'ի յայանու թի՛ մըտաց մարդ
 Օ՛խ որ լըսեն՝ ճարտարա
 'ի քննու թի՛ բանիս փռ
 Աննդանակերպքն երկոտա
 և զի օթն աստեղս՝ մորթա
 Արք առմիմեանս՝ երթան է.
 և աշխարհի՛ զազդու մըն
 Հանճարամիտքըն հաւա
 և զմե կնու թի՛ն՝ և ս իմա
 Ը՛ր գմունք չարեաց՝ և բարու
 ըստ արժանեաց՝ սորօք մեզ
 Ա՛չ ինչ կարեն՝ առնիլ ըստ ինք
 այլ յարարէն՝ առեալ մեզ
 Օ՛խ ամենայն՝ իր ըստ բնու
 դործ ինչ ունի՛ առանձնա
 շըրջն այրելն է բընա
 և լոյս բաշխել՝ աչաց մարդ
 Ը՛ստպէս սոցա՝ աւանդե
 առեալ զազդու մն՝ յաշխարհը

բիբ.
 ցիբ.
 զիգբ.
 նիբ.
 քան.
 կան.
 նան.
 թան.
 սան.
 կան.
 գան.
 տան.
 տան.
 նան.
 թե.
 գան.
 եան.
 տան.
 թե.
 կան.
 կան.
 կան.
 ցան.
 տան.

Ծ
 𐌌
 Թ

Սա բնուած չ ցուրտ՝ է և չո
 շար՝ բայց խառնի՝ յայլոց բա
 Սա գոյն ունի՝ յատուկ դե
 կոյսն է և ձուկն՝ իւր կենդա
 Տերէ՝ ի մարդըն՝ սև մաղ
 օրն իւր շարածն. հին կիրա
 Աւնի զհաւատ՝ հրէից ազ
 մինչ՝ ի կէս օրն՝ է ի կու
 Խսկ երկրորդ աստղն՝ է մուշթա
 սա է կարգեալ՝ յերկրորդ գօ
 Է տանուտէր՝ երկրորդ դա
 բնուած չ բարի՝ ամենև
 Սա ջերմ և գէճ՝ է անդըս
 ընդգէճ՝ շարուծն՝ երևա
 ՚ի՞ սա կենդանիքն՝ ամենե
 երկոտասան՝ ամբ զըճա
 ՚Այն քան ամիս՝ կենաց ՚ի նը
 և նոյն քան օր՝ յատարճա
 Արակ ունի՝ ըսպիտա
 կ շիւն և ջրհոսն՝ իւր կենդա
 Տերէ՝ ի մարդըն սա լիւր
 ունի սա զօր՝ հինգ շարա
 Մինչ՝ ի կէս օրն՝ կայ ՚ի կըշ
 ունի զհաւատ՝ քրիստոսն է
 Արրորդ մտածիսն՝ է դժնայ
 կարգաւ ունի՝ զերրորդ գօ
 Սա տանուտէր՝ երեք դա
 շարարնուծի՝ ամենև
 Օ կենդանակերպսն՝ ՚ի միա
 տարի ու կէս՝ սլատէ զնո

բին.
 բին.
 դին.
 նին.
 ճին.
 կին.
 դին.
 սին.
 բին.
 Թ
 տին.
 բին.
 քին.
 բին.
 մին.
 նին.
 կին.
 նին.
 լին.
 լին.
 տին.
 բին.
 լին.
 տին.
 բին.
 սին.
 սին.

ՊԵ ԶԷ

Թ

Ա ԳԳ

Յ

Ըմիս ու կէս՝ կենայ ՚ի նք
 և օր ու կէս՝ յաստիճա

Սա բնութի ջերմ՝ է և չո
 դոյնն իւր կարմիր՝ ամենև

Ըրինաճհոյն՝ ՚ի սա ծնաւ
 և դասք չարեայն՝ իմիս

Տիւտ մարդոյն խարտեաչ մառ
 օրեք շաբաթն է օր նո

Մինչ ՚ի կէս օրն կոյ ՚ի կար
 և այծեղջիւրն՝ է յետ նո

Ունի հաւատ՝ զանհաւա
 և յաջողէ՝ շարագոր

Օ ի ամենայն շաբթ օր լի
 յատուկ այս ստորոտ՝ ծընա

Չորս արեգակն է լուսա
 շանն անուանի՝ յայլոց կար

Ղեմէ վատօք՝ ՚ի շորս գօ
 է տանուտէր՝ շորրորդ դա

Ինուճեռամբ բարի՝ է սա կլէք
 լուսապայծառ՝ և ջերմայ

Օ կենդանակերպսն՝ ՚ի միա
 սա վրձարէ՝ ՚ի մին տա

Եւ մին ամիս՝ կենայ առ
 մին օր յամէն՝ աստիճա

Սա թագաւոր է իւր ազ
 միայն առ իւծն՝ իւր կենդա

Տիւտ ՚ի մարդըն սա սք
 է յատուկ օրն՝ իւր կիրա

մին.

նին.

քին.

լին.

նին.

սին.

էին.

քին.

ճին.

քին.

տին.

ծին.

նին.

նին.

ծին.

քին.

տին.

քին.

կին.

լին.

տին.

քին.

մին.

նին.

քին.

նին.

տին.

կին.

Ահ հաւատոյ միտս է սը
 Ճըշմարտաց օյնն՝ բատու գու
 Հինգըն զօհրոյն է բստ կար
 'ի հինգերորդ՝ կարգեալ զօ
 Սա տանուտէր է հինգ դա
 ինքըն բարի ամենե
 Սա բնութեամբ գէջ՝ մասն ինչ ջըք
 ու բախարար՝ յամենե
 Սա կէս տարի՝ պատէ զգօ
 և կէս ամիս՝ 'ի մին կեր
 Ահ ս օր կենայ՝ յաստիճա
 խոյն և սղեղն՝ իւր կենդա
 Արիկամանցն՝ տիրէ մնր
 օրն իւր յատուկ է ու բրա
 'այց սա ունի՝ զհաւատ տաճ
 Հնայօղ պըճնօղ՝ նրման նո
 Արիքրտնոլ՝ որպէս նո
 բայց կու սիրէ՝ դիտողալու
 Ահ ս օտարիտ՝ 'ի վեց զօ
 և տանուտէր՝ 'ի վեց դա
 Օգնէ բարեցն՝ այլև չա
 բայց զգիտութեանցն՝ ազդէ հո
 Սա միշտ շրջի՝ ընդ արև
 վասն այն երկար՝ սչ երև
 Արեք ամիս՝ պատէ ինք
 գիկենդանակերպոսն՝ 'ի միս
 Աօթն օր և կէս՝ 'ի մին կեր
 և երեք ժամ՝ յաստիճա

մին
 Թ ի ն
 դին
 տին
 բին
 ին
 մին
 սին
 տին
 պին
 նին
 նին
 դին
 Թ ի ն
 կին
 ցին
 քին
 Թ ի ն
 տին
 բին
 բին
 ին
 ին
 նին
 սին
 պին
 նին

♀

γ †

♂

Յ II

Երնու թեամբ շար գոյնն երկա
 պղնձաստեասկ՝ որակ ՚ի նբ
 Յու ին ճեկանորն՝ իւր կենդա
 տիրէ մարդոյն՝ ուղեղ զբլ
 Եւ ճարտասան՝ ամենե
 իմաստասերն՝ ՚ի սա ճնա
 Չորեքշաբաթն՝ է օր նս
 մինչ ՚ի կէս օրն՝ կայ առ ցու
 Եւ յերա նրմա՝ եկան
 անձ ճընաւ՝ ՚ի սմա զա
 Ըսկ եօթնեւրորդ՝ լուսնի զօ
 սէր ե իշխանն է եօթն զա
 Կա թեպուհի՝ երկնից ա
 ըսցց պլսցցու կ՝ ընու թիւն սո
 Կա ՚ի յամիսն՝ պատէ զգօ
 երկու օր ե կէս՝ ՚ի մին կիւր
 Եւ ՚ի մին ժամ՝ յաստիճա
 սենի զհաւաստ՝ սաղու կե
 Կա բանայիբ՝ երկնից զբն
 զազգու մըն տայ՝ յերկիր սոս
 Ըսցց սր ՚ի սա՝ ճընանի
 յատ փորձու թեամն՝ զիպեալ լի
 Ընու թիւնն իւր էգ՝ ե ցըբայ
 խոնաւ ե գէջ՝ ամենե
 Ըսցց սա սղգէ՝ ՚ի ճնուեղ սոս
 ե տայ աճու մն՝ որոց ճնա
 Իսեցգեաթինն է՝ իւր կենդա
 տիրէ ՚ի մարդըն սա թո

թին.
 մին.
 նին.
 իին.
 ին.
 նին.
 բին.
 լին.
 բին.
 բին.
 աին.
 բին.
 աին.
 պին.
 նին.
 ցի.
 զին.
 բին.
 ցին.
 նին.
 ին.
 ին.
 բին.
 նին.
 նին.
 բին.

Յ III

Երկու շարաթն՝ է որ սո
և կարծորեցքն՝ ՚ի սա ծնա
Եւ է յատուկ հաւատ սո
խառնահաւատքն՝ ամենե

ըին.
նին.
ըին.
ըին.

Ասան երջութասան հողհող՝ հնչող իողմանց :

Ճ ընեալ հողմանքն զսնա
՚ի շորս կողմանց՝ աշխարհի

զան.

Երեք երեք առ անձնա
որք են բարբն՝ երկուա

զան.

Վրեւելայն՝ ասի եւ
հարաւայնայն՝ ասի նօ

կան.

Վրեմախոյն զեփիւ
վաւաէք ասի՝ հիւսիսայ

սան.

Վրեւելայն՝ եւ ըստի
սողելիող՝ և կկկի

ըսա.

Ի իրանօտս՝ հողմն է
եւ ըրանօտս՝ հարաւ է

տաս.

Իսկ արգեստէս՝ արեմա
զեփիւս և լիբս՝ են ՚ի մի

նոցն.

Հիւսիսայնքն է վաւաէ
սողալբիասս՝ և թրասկի

զաս.

Եւ ըստ բնութեանք՝ է ջերմաց
տողաւարակ՝ բերէ ինք

աս.

Վպիլիող՝ հողմն բա
արե անձրե՝ ՚ի միա

այս.

Վեկիտս չոր է անգրս
ցամաքեցնէ՝ զամենե

եայս.

Վրեւելայք՝ ասի սո
զոր երեքեանս՝ ներգործ ե

զատ.

աս.

ին.

նին.

ըին.

սին.

տին.

սին.

ըին.

ըին.

Ի իրանօտոս՝ հարաւայ	ին.
մէզ մնաւիլաւ՝ անչ չիբղա.	վին.
Նօտոս որոտ՝ վայլակնա	ծին.
և խիստ անձրև՝ հեղեղայ	ին.
Եւ բանօտոս՝ ջերմ՝ և բա.	բին.
հալէ զպարս՝ անհրնա	բին.
Ըյս երեքեանս՝ ՚ի միա	սին.
հարաւային՝ հողմբ կո	չին.
Իսկ արդեստէս՝ կալնօղ ամ	պին.
զնիխու զծաղիկ՝ բուսցնէ ինք	նին.
Ի իրս անձրևօք՝ զարնանայ	ին.
ուռոգանէ՝ զամենե	սին.
Իսկ վաւռիսս՝ հրսիսայ	ին.
զամպըն կապէ՝ զանձրեն ՚ի նք	մին.
Վարքտիսս՝ ցուրտ զ՝նայ	ին.
ածէ կարկուտ՝ անհրնա	բին.
Իսկ թրասկիսս՝ է հուսկ վեք.	ջին.
նա ձիւն կապէ՝ ճըմերայ	ին.
Ըյս են հողմնէք՝ ամինե	քին.
և այսքան զարմ՝ յատուկ նո	յին.

Վասն Թաւայ աստիգայ Ինքանիւնբղէց :

Կ	Այցն որ իշխան՝ է ամպրո	պայ.
	տասն և վեց աստղ՝ կայ ՚ի նք	մա.
Յ	Յուլն որ ահեղ՝ ձայնիւ գո	ոպ.
	երկոտասան՝ ատորղ նո	բայ.
Ի	Նհուհորն իշխան՝ լիբէաց	ւոյ.
	երկոտասան՝ աստեղք թո	ւայ.
Ձ	Իշեղդեան իշխէ՝ հողմոյն հիւսի	սոյ.
	տասն և եօթն աստղ՝ է ՚ի լու.	սոյ.

Լ'ը խճն իշխան՝ արևե
 երեքսասան՝ է ասողա
 Այսդն մարտը է ՚ի յախ
 տանն և երեք՝ ասող է ՚ի
 Արշիտն ունի՝ դարձ հաււա
 երկուսասան՝ ասողահա
 Աարիճըն չար՝ և ցրտա
 տանն և երկու՝ առող անքաջ
 Լ'չեղն է ցուրտ՝ և դառնա
 նա քրտան ասողն՝ է անմը
 Իսկ այժն է դէջ՝ հարաւա
 քանն երկու ասողն՝ է անտրք
 Տըրհասն է իրտա՝ հարաւայ
 աստեղս ունի՝ մէկ երես
 Չուկըն ցամաք՝ է ընդ խոյ
 տանն և եօթն ասող՝ կոյ ՚ի նը
 Օջալ ասողն է՝ անկայս
 մուշլժարին պարզ՝ օգտխառ
 Մառեխն կիզիչ՝ ապակա
 շան ջերմային՝ հասուցա
 Իսկ զօհրան է՝ մահայու
 և օտարիտ՝ օղոյ ֆուս
 Լուսինըն պարզ՝ և սառու
 այս յատկաւ լիւն՝ եօթանց ասա

լից	ՆԸ
լից	
տից	ՊԷ
կից	
սար	ՁԶ
մար	
բար	ՊԼ
բառ	
չունչ	Ք
սունչ	
չունչ	Շ
տունչ	
ին	ՊԹ
նին	
ին	ՔԵ
մին	
լով	Է
նուլ	Զ
նող	Ճ
նող	Օ
ցի	Փ
սի	Գ
ցի	Ը
զից	

Մ և յայտնեսալ՝ մեկնեմ՝ զայս
 յատուկ յատուկ՝ առանձնա

Օ պէտպէս ընթացս՝ արեգակ
 առ կենդանիսն՝ երկուսա

Մնդ խոյին եղջիւրն՝ է զընացք նո
 և ընդ ցրլոյն՝ պարանո

Մնդ եկաճորին՝ նրսոց տե
 նոյն և ընդ կուրծսըն խեցդեա

Մնդ առիւծին մեջքն՝ է զնացք նո
 և ընդ երանս՝ երկոյց կու

Մնդ կրշտին ձեռս՝ ընդ վիզ կար
 և ընդ սրբունս՝ ալեզնաւո

Մնդ բարձան երթայ՝ սցծեջիւ
 և ընդ ախանջսըն ջրբնո

Մէ՛ ընդ ձրկան՝ ոտից թա
 սոս է յատուկ՝ ընթացք նո

բան.

կան.

կան.

սան.

բին.

ցին.

ղին.

նին.

բին.

սին.

ձին.

բին.

բին.

սին.

թին.

բին.

O

Y

8

II

⊙

Ω

Π

⋈

♄

♃

♂

♆

♁

ԵՒ ԵՐ Տ.

Սէրճաբանութի համաօր, և յիշատակարան Տղեցոցանոցայ
 Գրատեսչոս

Քառք՝ պատիւ և երկրպագութի գոհութենա-
 կան անլուծի փառատրութի, երբեակ և մի ան
 բաժանելի Մծութեն՝ Հօր և Արդւոյ և Հողւոյն Աջ,
 որ արժանացոյց՝ զօրացուցանելով զմերս տկարութի,
 հասանել 'ի յաւարտ՝ ապագրութի 'ի լոյս ընծայեց-
 ման ուղղափակ՝ ճշմարտուոց և գեղեցկարան տեարա
 կիս. որ ըստ երեւմանն՝ փոքր քանակութի՝ ը հասին
 մանանխոյ՝ 'ի փրկէն վարդապետեցելոյ, բայց զօրութի՝
 ունի մեծանալ լուսաւորելով զմիաս՝ անխնջ արեց.
 մամբ ընթերցասիրացն, մինչև բարձրաթռել իմաստա
 սիրացն պարուց՝ ըստ թռչնոց երկնից՝ դառ և հանդիլ
 'ի ճշմարտափակ եզրակացութիս՝ և 'ի յանյեղի վճիռս
 մշտականաչ ոստոց սորս

Աւստի ընթերցողքդ և վայելողքդ գոյն՝ պարտաւոր
 զձեզ համարեմք՝ 'ի մաքուր և 'ի յարդու յարօ.
 թըս ձեր՝ յիշատակելոյ զարժանի մն յիշման՝ և զնպատակ
 սրն ազգասիրական կատարելութե, զ'ի Հնդիկս 'ի Սառ
 շաս բնակեալ Սեծահաւատ և Վարեացապարա Հայկ-
 աղնէից Հասարակութին. որք արդար և սիրասարգ և
 վաստակք՝ արդեամբք և գոյիւք ի բեանց, ներ Հիւսի-
 սական Տերութեն՝ 'ի Նոր Նախիջևան քաղսրի. 'ի
 Սուրաթ բնակեալ Քուղայեցի Վայծառ խշիան՝ Վե
 բարեան յԱղոյ Յօհանջանէ կառուցեալ՝ բարեկարգ
 Վարոցացն և Աւսումնարանացն, ըստ նմի՝ ինքնայօժար
 կամօք և սիրով մատուցին գնպատ և 'ի վերայ այն բնախ
 բնաւից ցանկալի Տպարանիս մերոյ՝ արիւննման պայծա
 րացեալ փայլելոյն՝ և զին բարեառ ի թ պատճառք.

Սասն որոյ՝ և Աւսումնարանքն մեր՝ (որ 'ի Նորն
 Նախիջևան.) ինքնակամ նախայօժարութի՝ ըզմարով
 բարձրացուցանել զբարի յիշնիս բարեբարացն ի բնեց
 'ի

'ի յաշտանակ երախտագիտու թի իւրեանց, (զի որք մի
անգամ կամին տեղեկանալ զպատճառաց պայծառանա-
լոյն իւրեանց, և ինքեանք և ս մասնակից գտանիլ, զլոյս
տեսցեն, և այնու լուսով աղատարայլ ձանապարհ՝ առ
այսպիսի աղգաօգուտ գործս՝ ինքեանց յորդեացեն.) ար
պագրու թի 'ի լոյս ընծայեցին, թոճով վեց հարիւր,
փմաստնալիւս գայս հետրակ. որ էր շարագրի ալ սրան-
չի բանահիւսու թի 'ի Մեծ Բարունապետե Յօհան-
նու Արդրնկացեցոյ. յատկական արդեամբք և ծախիւք՝
'ի Հնգիկս 'ի Մարաս բնակեալ՝ Մեծախորհուրդ և
Լուստամիտ Հայկազնից Հասարակութեն.

Արոց գտուրն՝ ամենամեծն Ծճ՝ ընդ այլոց զոճար
թամիտ առատաձեռնութիւն՝ յայս գործ աղգաօգուտ՝
ինքնակամ օգնողացն՝ անձանց բարեսիրաց՝ բնակելոց 'ի
զանազան դաճառս՝ 'ի կողմն Հնգիկաց՝ յարեթատոհմ՝
և հայազարմ լուսաւորչադաճանից՝ առատաբաշխ արոցն
'ի փառս և 'ի պատիւ իւր վերընկալցի, զբարեգիտակ
նպատակն՝ յուսոյ և ակնկալութե բնաճիցն՝ անվրէպ
պահմամբ՝ 'ի յանկ հանցէ. և զբարի յիշատակս իւրա-
քանչիւրոցն՝ 'ի յանջնջելի երանական մատենի իւրում
արձանացուցէ. Ա՛ճ ձեզ՝ ընդ մեզ բարեմտութիւն աղօ-
թողացդ՝ մասն բարեաց պարզեացէ. ամէն.

ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ
ԿՐԹԱՐԱՆ
ԿՐԹԱՐԱՆ